

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

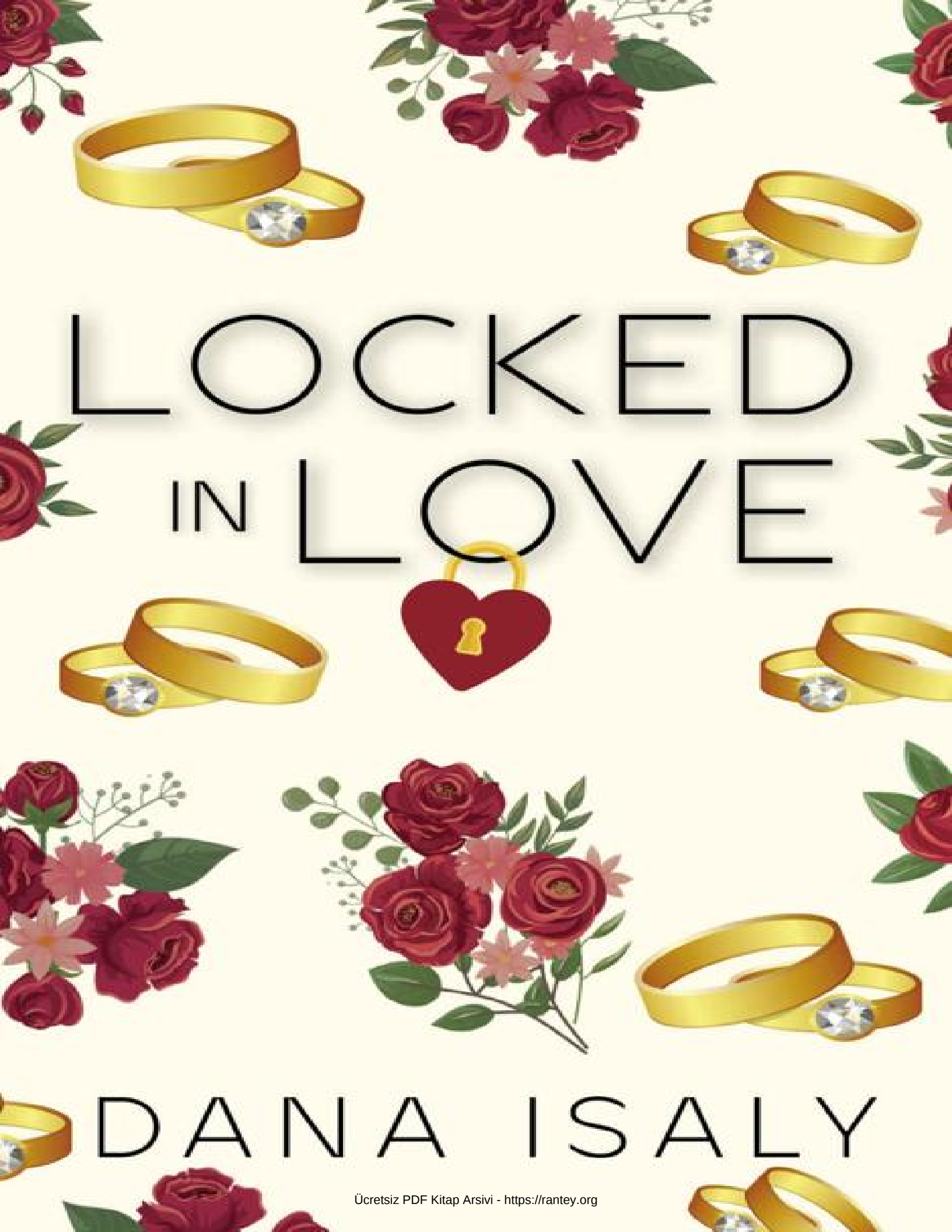
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the entire page is decorated with clusters of red and pink roses with green leaves, and several pairs of gold wedding rings. Each pair consists of a plain gold band and a band with a clear diamond set in a four-prong setting. These elements are scattered around the central text.

LOCKED IN LOVE

DANA ISALY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

LOCKED IN LOVE

DANA ISALY

Copyright © 2022 by Dana Isaly
Tüm hakları saklıdır.
Yayınlandı: Dana Isaly 2022

Düzenleme: One Love Editing'den Sandra
Formatlama: Victoria at Cruel Ink Editing & Design
Kapak Tasarımı: Cruel Ink Editing & Design'dan Cady

Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması hariç.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Tüm isimler, karakterler, işletmeler, yerler veya olaylar yazarın hayal gücünün bir ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı okuyorsanız ve sadece kendi kullanımınız için satın almadıysanız, en sevdiğiniz kitap perakendecisine iade etmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız.

Yazarın eserine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

CONTENTWARNING

İhiS ta0f C0ntginS grgitiC Selval C0ntent "n/ iS Onli
iitenüeäfsrthssetvtrht'getflcg'l "JvllhssJ. Tters
're S0lv2l lheneSSu't aslight d "ddj titl,light şjsa,
ve yarı aydınlık oyun.

Ttçrearealss alstst4txträs vseä. Pfoceeäatjslr
axn risL

DEDICATION

*To all of my readers. Thank you for falling in love with Nick
zadIhlE.JséÆaígaíeisñAiyrsaèfssaiírf*

ííAlaisz..eqžinítptzpuírfstkirua£

AUTHOR'S NOTE

Normalde burada bir alma listem olurdu. Ama bu sefer biraz farklı bir Şey yapmaya karar verdim. Okurken, bölümlerin başında birinin adı ve sosyal medya hesabıyla birlikte Őarkılar göreceksiniz.

Nick ve Holly için Őarkıları okuyucuların Őemesine karar verdim. Ben de en sevdiklerimi Őetim ve her bölümün başına koydum.

Eğer birlikte dinlemek isterseniz bana önerilen tüm Őarkıları [burada](#) bulabilirsiniz.

İyi eėlenceler!

İÇİNDEKİLER

1. [Nick](#)
2. [Holly_](#)
3. [Holly_](#)
4. [Nick](#)
5. [Holly_](#)
6. [Holly_](#)
7. [Nick](#)
8. [Nick](#)
9. [Holly_](#)
- [Sonsöz](#)

[Teşekkür Dana Isaly_](#)
[Hakkında Ayrıca Dana](#)
Isaly tarafından

CHAPTER ONE

NICK

Fleetwood Mac'ten "Everywhere"
Elizabeth-@lzs.book.nook tarafından talep edildi

TERLİYORUM.

Holly'yi iki gündür görmedim ve korkmaya başlamasından endişeleniyorum. Ben kasabadaki küçük bir motelde kalırken o kulübede kaldı. Düğünden önce birbirimizi görmeme olayını çok ciddiye alıyor.

Henry dışarıdan içeri girerken, "Çok iyi temizlik yapıyorsun," diyor. Arkasından gökyüzüne bir göz atıyorum. Hava gri ve karla tehdit ediyor, soğuk rüzgâr onu küçük, sıcak alana kadar takip ediyor.

"Sen de öyle," diyorum onu kucaklamak için, "Sanırım aylardır seni ilk kez traşlı görüyorum."

"Holly için sadece en iyisi," diye şaka yapıyor ve çekilip sandalyelerden uzanıyor.

İkimiz de lacivert takımlar giymişiz, saçlarımız geriye taranmış ve sakallarımız gitmiş. Ona baktığımda tek görebildiğim onun yaşındaki ben oluyorum. Her nasılsa her şeyini benden almış ve annesinden hiçbir şey almamış, oysa Charlotte annesinin tıpatıp aynısı.

Tek umudum, benim onun yaşındayken yaptığım aptalca hataları yapmaması.

"Çalışmaların nasıl gidiyor?" Ona hatalardan bahsederek soruyorum.

İç geçiriyor ve gözlerini deviriyor, elleri yüzünde geziniyor.

"İyiler."

"Biliyorsun, eğer skalada çok aşağılara düşerlerse, oyundan atılacaksın." Ona ulaşabilmemin tek yolu bu, hokeyi kaybetme tehdidi. Başka birçok yol denedim ama sopası ve diski dışında hiçbir şey umurunda değil gibi görünüyor.

"Gerçekten başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz?" diye soruyor, sesi kızgınlıkla dolu.

Yeterince adil. Bugünün, notları hakkında onu sıkıştırmamla gölgelenmesine gerek yok. Onlar kadar önemli olsalar bile. Sadece ilk işverenlerinin not ortalamasına bakacağını kafasına istiyorum. Önemseyecekler. İlk işverenleri hokey işinde olsa bile.

"Evet, tamam," diyerek yatağın ucuna, onun karşısına oturuyorum. Sağ tarafındaki büyük pencereden dışarı bakarken bir süre onu inceliyorum.

"Büyüyüp gurur duyduğum bir adam oldun, biliyorsun," diyorum ona. Ona yeterince söylemediğimi biliyorum ve bugünle ilgili bir şey beni duygusallaştırıyor. Bugünü ağlamadan geçirebileceğimden emin değilim. Özellikle de kızlarımın orada durduğunu gördüğümde.

Charlotte Holly ile birlikte, ona ve Holly'nin annesine davet ettiğimiz birkaç konuk için evi hazırlamada yardım ediyor ve Holly'nin her şeyi kendi başına yönetmeye çalışmadığından emin oluyor. Geçen ay ona birçok kez bugünün onun günü olduğunu ve rahatlayıp tadını çıkarması gerektiğini söyledim... Bırakın stresli şeylerle başkaları ilgilensin.

Ama onu tanıyorsam, muhtemelen kimsenin ondan bir şey istemediğinden emin olmak için gelinliğiyle, saçında bigudilerle ve makyajı yarım yapılmış halde kulübede dolaşıyordur.

Tanrım, o kadını seviyorum.

Henry bana gülümsüyor ve başını sallıyor. "Biliyorum."

"Sana yeterince anlatmıyorum. Anlatmadığımı biliyorum. Annen kendini ifade etme konusunda her zaman daha iyiydi ama ben daha iyi olmaya çalışıyorum." Öne doğru eğilip dizini okşuyorum ve gerçekten bana baktığından emin oluyorum. "Seni seviyorum ve seninle gurur duyuyorum Henry."

Elimi tuttu ve sıktı.

"Biliyorum baba. Ben de seni seviyorum." Bana gülümsüyor. "Düğün seni biraz duygusal mı hissettirdi?"

"Biraz," diye itiraf ediyorum, uzaklaşırken gülüyorum. "Benim yaşımda bunu yeniden yapıyor olmak garip geliyor."

"Senin yaşında," diye iç geçiriyor, gözlerini deviriyor. "Bir ayağın çukurdaymış gibi davranıyorsun. Daha yeni elli bir yaşına girdin."

"Tepenin ardında," diye şaka yapıyorum.

"Evet, evet, ihtiyar." Telefonu cebinde titriyor ve kaşlarını çatarak telefonu çıkarıyor.

"Ne oldu?"

İç çekiyor. "Buraya geldiğimde sana söyleyecektim. Emmy burada. O da benimle geldi."

"Oh, bu harika! Geleceğini bilmiyordum!" Ona kavuştuğum için heyecanlıyım ama oğlumun yüzünü gördüğümde gülümsemem bozuluyor. "Bu iyi bir şey değil mi?"

Bana bir bakış attı. Bunun iyi bir şey olmadığını bilmem gerektiğini ve bu konuda gerçekten konuşmak istemediğini söyleyen bir bakış. Ama böyle bir bakış sadece daha fazla soru sorma isteği uyandırıyor. Holly, Emmy söz konusu olduğunda onu zorlamamamı söyledi ve ben de bu konuyu gerçekten rahat bıraktım. Ama şimdi...

"Anlat

bana." İç

çekiyor.

"Biliyorum, biliyorum. Holly bana geri çekilmemi söyledi ama orada bir şeyler döndüğünü biliyorum ve yardım edip edemeyeceğimi görmek istiyorum. Bu düşünceleri kafandan atmana bile yardımcı olabilir, değil mi?"

Telefonunu tekrar cebine sokuyor ve sandalyeye biraz daha yaslanıyor, derin bir nefes alırken başı geriye düşüyor.

"Birlikte yattık."

Belki de annesinden daha çok bana benziyordur.

"Tamam," diyorum, sesimi nötr tutmaya çalışarak. Bir sürü sorum var ama nereden başlayacağımdan ya da onun ne kadarını açıklamak istediğinden emin değilim. Daha önce de böyle konuşmalar yapmıştık; birbirimize karşı oldukça açığız.

Her zaman hem onun hem de Charlotte'un güvende olmalarını ve ihtiyaç duyduklarında bana rahatça gelebilmelerini istedim. Yani bu yeni bir şey değil.

Sadece yeni çünkü *Emmy*.

"Bir hokey maçından sonraydı. Sarhoş değildim ama çakırkeyiftim. O..." Derin bir nefes alır. "Taş gibi ayıktı. Bence bunu sadece ikimiz de çakırkeyif olduğumuz için yapmış olsaydı, bu kadar büyük bir mesele olmazdı. Ama..."

"Ama alkol çekingenliğini azaltmadan bunu açıkça istediği için, artık Emmy'nin sana karşı bir şeyler hissedebileceğini biliyorsun."

"Aynen öyle. Ben Emmy'ye öyle bakmıyorum. Onu getirmem için beni ikna etti çünkü burada olmak ve bizimle kutlama yapmak istediğini söyledi. *Ailenizi yıllardır tanıyorum* numarasına yattı. Ama artık çıktığımızı düşünmesini gerçekten istemiyorum."

"Onunla iletişim kurmalısın," diyorum ona. "Sana ve kız kardeşine hep ne söyledim, ha?" Ayağımla onu dürtüyorum. "Hayatında senin için önemli olan insanlarla iletişim kurmalısın. Emmy senin için önemli mi? Arkadaşlığınız önemli mi?"

"Tabii ki öyle."

"Tamam o zaman. Onunla konuştuğundan emin olmalısın. Açık ve dürüst olduğunuzdan emin olun çünkü yapmak isteyeceğiniz son şey onu oyalamak ve duygularını incitmektir, değil mi?"

Bana bakıyor ve başını sallıyor.

"O şimdi nerede?" Ona soruyorum.

"Bu sabah erken saatlerde kızlarla birlikte olması için onu kulübeye bıraktım." "Tamam, güzel. Holly onu seviyor ve muhtemelen yardıma ihtiyacı var. Dinleyin,

Bu, burada ya da eve dönerken arabada yapılacak bir konuşma değil. Eve dönüş yolunda sizinle birlikte sıkışıp kalacaksa bu tür bir konuşma yapamazsınız."

Homurdanıyor.

"Ben ciddiym, Henry. Kampüse dönene kadar bu pisliği içinde tut. Rahatsız olursa ayrılmak için bir yolu olduğundan emin ol. Onu içinden çıkamayacağı bir konuşmanın içine hapsetme."

"Pekala," diye iç geçiriyor... yine. Tanrım, her iki cümlesinde de iç geçiren bu çocuğun omuzlarında dünyanın yükü var sanırsınız. Gerçi onun yaşındayken hayatıma dönüp baktığımda muhtemelen ben de aynı şeyi hissediyordum.

Gençken her şey daha büyük geliyor.

"Her şey yoluna girecek, biliyorsun. Şu anda bu muhtemelen çok büyük bir his. Ama Emmy akıllı bir kız ve bunu anlayacaktır. İncinmiş olabilir ve biraz zamana ihtiyacı olabilir ama ikinizin çok fazla geçmişi var ve bunu çözebileceğinizi biliyorum." Ona güven verici bir gülümseme verdim. "Sadece nazik ol."

"Büyük gününde tüm bunları sana yüklediğim için üzgünüm." Öne eğilmiş, dirseklerini dizlerine dayamış ve başını ellerinin arasına almış. Zavallı çocuk bu konuda çok endişeli.

"Üzgün olmana gerek yok evlat. Ben bunun için buradayım."

Ellerini pantolonunun önünde gezdirerek, bana dönmeden önce bir an için biraz bilinçli bir şekilde etrafına bakınıyor.

"Evlenmeye hazır mısın?"

Konu aniden değişti ama ben zorlamayacağım. Bunun yerine saatiye bakıyorum ve sinirlerimi bastırıyorum. Kabine gitmenin güvenli olması ve herkesin son rötuşları yapmak için acele ettiğini hissetmemesi için yaklaşık bir saatimiz var.

Öğlen evleniyoruz. Töreni nispeten erken yapmak istedik, böylece akşamı kendimize ayırmak için gizlice kaçmadan önce herkesle takılmak için bolca zamanımız olacaktı.

"Oraya gitmeden önce hâlâ biraz vaktimiz var. Kasabadan kahve ve atıştırmalık bir şeyler almak ister misin?"

"Hadi yapalım şu işi!"

İkimiz de aynı anda ayağa kalkıyoruz ve ben dayanamıyorum. Onu kucaklamak için kendime çektim ve sonra yanağından sertçe öptüm. O kadar sert ki, geri çekildiğinde gülmesine neden oluyor.

"Seni seviyorum oğlum."

"Biliyorum baba." Bana bir bakış atıyor ama yine de gülümsüyor. "Ben de seni seviyorum."

CHAPTER TWO

HOLLY

John Legend'dan "All of Me" Brittany-
@thathippie_grungemom tarafından talep edildi

KENDİME BAKMAYA ÇOK KORKUYORUM.

Bütün sabah aynalardan kaçtım çünkü bugünün özel olması gerekiyordu. Kendimi nefes kesici güzellikte hissetmem gerekiyordu ve kendime baktığım anda fotoğrafçıyı eve göndereceğimden endişeleniyorum.

Şimdiden etrafta gizlice dolaşıyor ve o kadar da güzel görüneceğimden emin olmadığım kareler yakalıyor. Kafamın içinden çıkıp annem, Charlotte ve Emmy ile sabahın tadını çıkarabilmeyi gerçekten çok isterdim.

Charlotte saçlarımı bigudilerden çıkarıyor ve ben karın başlamasını izlerken annem makyajımı bitiriyor. Eminim kışın ortasında evlendiğim için deli olduğumu düşünen pek çok gelin vardır ama ben soğuğu ve karı seviyorum. Bu yaz evlenme teklif ettiğinden beri karlı bir düğün yapmayı umuyordum.

"Nick seni görünce düşecek," diyor annem, gözyaşlarını bu sabah beşinci kez kırıpıştırarak. Eğer durmazsa beni ağlatacak. Gözyaşlarıyla çevrili olmayı kaldıramıyorum. Charlotte bile az önce gözlerini kuruluyordu.

"Ağlayacak, orası kesin," diye araya giriyor Charlotte.

"İkiniz de önyargılısınız," diyorum onlara.

"Hayır, değiller," diyor Emmy yatakta oturduğu yerden. Muhteşem görünüyor, güzel saçları mükemmel dalgalar halinde kıvrılmış ve kazak elbisesi gözlerinin rengini ortaya çıkarıyor. Burada Henry'yle birlikte olduğu için çok mutluyum. "Harikasın Holly. Seni gelinliğin içinde görmek için sabırsızlanıyorum."

Dolabın kapağında asılı duran krem rengi elbiseye bakıyorum. Fotoğrafçı birkaç kare daha çekiyor ve ben üç çenemin de dışarıda olup olmadığını merak ediyorum. Sonra da bu kadar sert olduğum için zihinsel olarak kendimi tekmeliyorum. Bu sadece bugünün stresinin normal kaygılarla karışmasından kaynaklanıyor.

Nick'le evlenmeden önce birbirimizi görmememiz konusunda bu kadar ısrarcı olmamam gerektiğini düşünmeye başladım. Belki dün gece ve hatta bu sabah birlikte olsaydık, kendime bu kadar sert davranmazdım. En kötü günlerimde bile beni odadaki en çarpıcı kişi gibi hissettiren tarzı var.

"Yeminini bitirdin mi?" Charlotte parmağını saçlarımda gezdirerek soruyor.

"Yaptım. Onları ezberlemedim," diye gülüyorum. "Ama bitirdim. Ne kadar uzun olmaları gerektiğine ya da aslında ne kadarını söylemem gerektiğine karar veremedim. Düşündüğümde çok daha zor oldu."

"Baban ve ben törenden sonra birbirimize özel olarak söylemek üzere kendi yeminlerimizi yazdık ve yemin ederim, baban bütün bir konuşmayı yazdı. Keşke patlamış mısır getirseydim diye düşündüğümü hatırlıyorum."

Hepimiz onun anısına gülüyoruz ve ben kameranın *tık tık tık* sesini duyuyorum.

"Sanırım elbiseni giymenin zamanı geldi Holly," diyor Charlotte. "Saçın gerçekten mükemmel. Neredeyse hiçbir şey yapmama gerek kalmadı."

"de işim bitti," diyor annem. "Hadi sana elbiseni giydirelim."

Fotoğrafçı bize nerede durmamız gerektiğini söylüyor ve farklı açılar yakalamak için etrafımda dolanırken onları düzenli aralıklarla yan tarafa alıyor. Elbise krem rengi ve sarmaşık benzeri bir tasarıma sahip şeffaf beyaz bir kaplaması var. Transparan kolları bileklerime kadar iniyor ve ön ve arka tarafında derin bir v var.

Göğüslerim harika görünüyor, eğer kendim söylersem.

A kesim bir elbise, bu yüzden belimin en küçük kısmından sıkıyor ve karnım ile kalçalarımın üzerinde rahatça bol duruyor. Kış temasına uygun ama yine de biraz daha rahat görünecek bir şey istedim. Sadece kulübede ve daha sonra resepsiyon için kasabada olacağından, kendimi çok şık hissetmek istemedim.

Annem elbisenin fermuarını çekiyor ve sonra arkadaki sahte inci düğmeleri iliklerken parmaklarının omurgamda dans ettiğini hissediyorum. Tüm bu süre boyunca fotoğrafçı orada, şak şak şaklıyor.

Umarım en azından bazıları iyi olur.

"Dışarıda her şey hazır mı?" Sabahtan beri beni uzak tuttukları için odadaki herkese soruyorum.

"Her şey yolunda," diyor Emmy rahatlatıcı bir sesle. "Charlotte ve ben aşağıda her şeyin icabına baktık."

"Ve dün gece resepsiyonda her şey hazırды," diye kendimi rahatlatıyorum.

"Aynen öyle tatlım," diyor annem sırtımı sıvazlarken ve önümde durmak için etrafımda dolanırken. Başımdan ayak parmaklarıma kadar bana bakıyor ve sonra yumuşak ellerini elbisemin kollarında gezdiriyor. "Kesinlikle büyüleyici görünüyorsun."

Gözyaşlarının birikmeye başladığını görüyorum ve onu uyarmak için sakacı bir şekilde işaret ediyorum. "Gözyaşı yok."

Daha önce üzerinde çok çalıştığı makyajını bulaştırmamak için gözlerini hafifçe siliyor.

"Gözyaşı yok," diye kabul ediyor. "Ama bugün kendine bir kez bile bakmadın. Ve bence bunu yapmanın zamanı geldi."

Alt dudağımı endişelendiriyorum, kendime bir kez bakıp diğer yöne koşacağımdan korkuyorum. Nick'ten kaçmak için değil, ona yalvarmak için, Belediye Binası'na eşofmanlarımızla gitmemiz için.

Aşırı tepki verdiğimi biliyorum. Kulağa ne kadar saçma geldiğimi duyabiliyorum. Ama bu sesleri durdurmuyor. Bu sadece, günlere göre oldukça yüksek rütbeli olması gereken bir günde beynimin içinde bir savaş yaşadığım anlamına geliyor.

"Tamam," diyorum sonunda. Sanırım hepsi ne kadar endişeli olduğumu biliyor. Belli ki biliyor olmalılar çünkü hepsi de kendime bakmadığımı fark etti. Birkaç derin nefes almam için bana zaman veriyorlar ve sonra odanın köşesindeki boy aynasına doğru yürürken Charlotte elbiseyi taşımama yardım ediyor.

Elbisenin ne kadar güzel olduğunu düşünerek ayaklarıma bakıyorum. Beyaz kaplamanın karlı güneş ışığında bile parıldamasına . Kalçalarıma ve karnıma geldiğimde, vücudumun ne kadar iyi görüldüğü beni oldukça heyecanlandırıyor. Ne çok büyük ne de çok pütürlü görünüyor. Elbise beni düzgünleştiriyor ve temiz, kıvrımlı hatlar veriyor.

Nick bu elbiseyi üzerimden yırtıp atmak isteyecek, diye düşünüyorum kendi kendime, çok geniş gülümsemek için dudağımın içini ısırırken.

Göğüslerim harika görünüyor ve annem makyajımda harika bir iş çıkarmış. Basit ama vurgulanmış yanaklarım ve koyu kırmızı dudağımla parlıyormuşum gibi görünüyorum. Gözlerim geniş ve sade bir farla griden çok mavi görünüyorlar.

Saçlarım omzumun üzerinden gevşek, zahmetsiz dalgalar halinde dökülüyor, sadece birkaç tutamını fotoğraflarda görünmemesi için yüzümden geriye doğru çekiyorum. Bugün ne kadar güzel görüldüğüm o kadar dikkatimi dağıtıyor ki çenelerim ya da sırtımdaki küçük kıvrımların nasıl görüldüğü hakkında endişelenmiyorum.

"Bakıyorum..." Duraksıyorum, beni kibirli göstermeyecek doğru kelimeyi arıyorum. Kendime asla iltifat etmem. Bunun nasıl gideceğinden emin değilim. "Güzel mi?"

Odadaki dört kadın da gülüyor.

Emmy eli ağzına gitmeden önce, "Muhteşem görünüyorsun," diyor. "Çok özür dilerim."

Ama annemin umurunda değil. Sadece gülüyor ve elini koluna koyuyor.

"Çok daha kötülerini duydum ve söyledim." Gözleri bana kayıyor ve gülümsüyor. "O haklı, biliyorsun. Kesinlikle göz kamaştırıcısın."

"Üçüncüyüm!" Charlotte diyor ki.

"Ben de dördüncüyüm," diye ekliyor fotoğrafçı fotoğraf çekmeye devam ederken. Annem ellerimi ellerinin arasına alıyor.

"Seninle daha fazla gurur duyamazdım, Holly. Güzel ve yetenekli bir genç kadın oldun. Ve sana doğru davranan bir adam buldun. İkinize de mutluluktan başka bir şey dilemiyorum."

İşte yine gözyaşları geliyor. Büyük gri gözlerinde birikiyorlar. Benimkilere çok benzeyen gözlerinde. Öne doğru eğiliyor ve beni uzun uzun kucaklamadan önce yanağıma nazik bir öpücük konduruyor.

"Ben aşağıya inip her şeyin yerli yerinde olduğundan emin olacağım. Nicholas şimdiye kadar burada olmalıydı" diyor, boğazını temizliyor ve onu durdurumama fırsat vermeden yatak odasının kapısına doğru ilerliyor.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacı var," diyor Charlotte. "Bütün gün ağlamak istiyordu ve senin yanındayken ağlayamayacağını biliyordu."

Hepimiz usulca gülüyoruz.

"Evlenmeye ve kötü üvey annem olmaya hazır mısın?" diye şaka yapıyor.

"Hiç bu kadar hazır olmamıştım."

CHAPTER THREE

HOLLY

Tyler Childers'tan "All Your'n" Sami-
@bookcraziedbesties tarafından talep
edildi

"HOLLY?"

Nick'in sesi kapıdan odaya süzülüyor ve yemin ederim sanki tüm endişelerim eriyip gidiyor. Bu konuda çok iyi.

"Sakın o kapıyı açma!" Charlotte bağırır ve kapıyı iterek açmaya çalışmadığından emin olmak için kapıya doğru koşar.

"Sadece müstakbel Bayan Saint'imle biraz vakit geçirmek istiyorum," diyor, kahkahası sesinden belli oluyor. "Bakmayacağım, merak etme."

Charlotte bana bakıyor.

"Kapıyı açmasına izin vermeyeceğim," diye teminat veriyorum ona, en ikna edici gülümsememi takınarak.

Hafif bir bakışmadan sonra, Charlotte ve Emmy odadan çıkarlar, kapıdan gizlice girdiklerinden emin olurlar.

her an bakabilir. Ama onlar gittikten sonra Nick'in kolu yılan gibi dolanır ve eli odanın içine uzanır.

"Bir dakika elimi tutar mısın?" diye soruyor.

Gülümseyip yanına gidiyorum, elini tutup parmak eklemlerini

öpüyorum. "Merhaba," diyorum.

"Selam, tatlı kız. Nasılsın?"

"Gerginim sanırım," diyorum ona dürüstçe. "Burada epey bir sabah geçirdim. Peki ya sen? Korkuyor musun?"

"Ben mi? Asla. O koridorda yürümeni izlemek için sabırsızlanıyorum."

"Peki ya yeminleriniz?" Ne söyleyeceği konusunda biraz zorlandığını bildiğim için sordum.

"Oh, gözyaşları. Her yer gözyaşlarına boğulacak." Elimini hafifçe sıkıyor ve ben de gülüyorum.

"Scout nerede?" Scout yüzde yüz düğüne katılacak. Yüzük taşıyıcısı o olacak ve annem koridorda karşısına çıkan herkesi yalamaya çalışmadan ilerlemesini sağlayacak.

"Aşağıda o kadar çok seviliyor ki sanırım kuyruğu onu uçurabilir."

Gülüyorum. "Seni çok seviyorum, Nick Saint."

"Ve seni seviyorum." Bir an duraksıyor. "Seni bu kadar geren şeyin ne olduğunu söylemek ister misin?"

"Bu sabah pek de eğlenceli olmayan düşüncelerim vardı," diye açıklıyorum. "Beni ve normal vücut sorunlarımı bilirsin. Bunun hayatımın en önemli günlerinden biri olması gerekiyordu. Ve düğün fotoğraflarıma bayılmam gerekiyordu. Ama nasıl görüldüğüme çok takılacağım için bunu yapamayacağımdan korkuyorum."

"Mm," diye mırıldanıyor, başparmağı rahatlatıcı bir hareketle parmak eklemlerimde geziniyor. "Eğer resimlerden nefret edersek, onları atarız. Onlara bir daha asla bakmak zorunda kalmayız."

Yine güldüm. "Düğün fotoğraflarımızı öylece atamayız!"

"Neden olmasın?" diye soruyor, bu arada bize binlerce dolara mal olan tüm resimleri atmamızı önermiş olmasına rağmen, tüm bu olay hakkında tamamen aklı başında konuşuyor.

"Para mı? Anılar mı?"

"Para geri gelecek. Para umurumda değil Holly. Ve anılara sahip olmanın tek yolu resimler değildir. Beyinlerimiz ve kalplerimiz var. Bu anıları orada saklayacağız."

Elimi tekrar sıkıyor ve içimden kapıyı açıp ona sımsıkı sarılmak geliyor. Ama bana ilk bakışının koridorda ona doğru yürürken olmasını çok ama çok istiyorum. Bunun benim için neden bu kadar önemli olduğunu bilmiyorum ama öyle.

"Oldukça harikasin, bunu biliyor musun?" Ona sordum.

"Bana söylendi." İç geçiriyor ve başının kapıya hafifçe çarptığını tahmin ettiğim sesi duyuyorum. "Bu kapıyı itip açmak ve sana sarılmak istiyorum," diye itiraf ediyor.

"Bunu ben de istiyorum."

"Seçtiğin elbisenin sana çok yakıştığını bilsem de onu yırtıp atmak ve seninle birlikte olmak istiyorum."

"Nicholas!" Gülmemek için kendimi zor tutarak fısıltıyla bağıriyorum. "Aşağıda insanlar var!"

"Beni duyamazlar." Kapı kayarak bana biraz daha yaklaşıırken sesi neredeyse bir hırıltıya dönüşüyor. Bana biraz daha yaklaşıırken eli önce bileğime, sonra da ön koluma uzanıyor.

Dokunuşunun bana yapabildikleri inanılmaz. Sadece onun eli ve sadece kolumda, ama o yumuşak dokunuşu istediğim diğer tüm yerlerde olduğu gibi hissedebiliyorum. Kanımı ateşe veriyor ve teslim olmamı istiyor.

Sonuçta, törenden önce kesinlikle hızlıca sevişebilirdik, değil mi? Ve bunu saçımı ya da makyajımı bozmayacak şekilde yapabilirdik. Yatak odasının kapısında kilit var, böylece kimse yanlışlıkla içeri giremez. Ve onsuz çok uzun iki gece geçirdik.

"Nicholas." Alnımı serin ahşaba bastırıyorum ve iç çekmekle inlemek arasında bir ses çıkarıyorum. Kapı yine hafifçe hareket ediyor ve eli dirseğimin kıvrımına kadar ilerliyor, avucunun sıcaklığı tüm sıcak ve ürpertici hisleri doğrudan merkezime gönderiyor.

"Farklı bir nedenden ötürü adımı böyle inlettiğini duymak isterdim," diye takılıyor.

"Yapamayız," diye fısıldıyorum.

"Yanlış kelime seçimi, kıymetlim. Kesinlikle yapabiliriz."

"Ama yapmamalıyız," diye karşı çıkıyorum. "Her an başlayabilir. Ve senin kaybolduğunu fark edecekler. Saçımı ve makyajımı bozmadan bunu yapmamızın mümkün olmadığını biliyorsun."

"Çok nazik olacağım, Holly." Sesi erimiş tereyağı gibi. "Elbiseyi o muhteşem kalçalarından yavaşça yukarı doğru kaydıracağım."

"Kalçalarının üzerine düzgünce katladığımda tek bir kırıışıklığa bile neden olmayacak." Bir an duraksıyor. "Külot giyiyor musun, Holly?"

"Hayır," diye nefes alıyorum.

"Böylece hemen içeri kayabilirim." Onun sözleriyle klitorisim zonklıyor. "Şu anda benim için ıslandığını biliyorum bebeğim. O koridorda bana doğru yürüdüğünde de kalçaların ıslanacak mı?"

"Eğer dikkatimi her şeyden uzaklaştırmaya çalışıyorsan, resmen işe yaradı." Sesim nefes nefese ve kapıyı fırlatıp kollarına atlamama iki saniye kaldı. Eğer bir şey daha söylerse, yapacağım. O mükemmel siki içime almaktan beni kimse alıkoyamaz.

Ama sonra geri çekiliyor ve kapı neredeyse kapanıyor.

"Güzel," diyor, sesi tamamen iyileşmiş gibi geliyor, her ne kadar ayağımı yere basmak için tökezliyor olsam da - gerçek ve mecazi anlamda. "Beş dakika sonra görüşürüz, bebeğim."

Ve böylece gitti. Merdivenlerden ayak seslerini dinliyorum ve ardından kapıyı arkasından tıklatarak kapatıyorum. Kapıya yaslanıp kalp atışlarımı yavaşlatmaya çalışıyorum. Pislik herif beni ne kadar kızdırdığını biliyor ve hiçbir şey olmamış gibi çekip gidiyor.

Kendi kendime gülüyorum ve sonra aynanın karşısına geçip her şeyin yerli yerinde olduğundan emin olmak için kendime son bir kez bakıyorum. Ve hala görünüşümden nefret etmiyorum. Aslında bugün aynadaki kızıdan biraz hoşlanıyorum.

"Holly?" Kapının diğer tarafından babamın sesini duyuyorum. "Herkes hazır, bebeğim."

Derin bir nefes daha alıyorum. "İçeri gel."

"Vay canına, Holly." Sesi nefes nefese geliyor ve ona bakmak için döndüğümde neredeyse tüm soğukkanlılığımı kaybediyorum. Düğünlerde bizi bu kadar duygusal ve her an ağlamaya hazır yapan şey nedir?

"Büyükannenin tıpatıp aynısısın, bunu biliyor muydun?" Yanaklarından birkaç damla yaş süzüldü. "Sanki onun bir resmine bakıyor gibiyim. Kesinlikle muhteşem, benim tatlı kızım."

"Teşekkür ederim baba," diyorum kollarımı boynuna dolayıp kokusunu içime çekerken. Her zaman vişneli pipo tütününü gibi kokuyor ve bu beni çocukluğuma, ofisinde oturup o çalışırken kitap okuduğum günlere götürüyor.

"Büyümüşsün," diyor. "Birdenbire, öyle görünüyor. Sanki gözümü kırptım ve birdenbire... sen bir yetişkin oldun." Ben uzaklaşırken sesi titriyor.

ve ona bak. "Zaman nereye gitti?"

Yanaklarındaki yaşları siliyorum ve boğazımdaki acıyı yutuyorum.

"Bana çok yavaş geldi," diye şaka yaparak onu güldürüyorum. "Ama sanırım haklısın. Eğlenirken zaman uçup gidiyor."

"Ve çok eğlendik."

"Ölüyormuşum gibi davranmayı bırak," diye takılıyorum ona. "Artık o kadar küçük olmasam bile her zaman burada, senin küçük kızın olarak kalacağım."

"Biliyorum, " der, yüzünü fırçalar ve koklar. "Seninle gurur duyuyorum Holly. Bugün seni o adama götürdüğüm için gurur duyuyorum."

"Çok biri, değil mi?"

"Daha iyi bir adam isteyemezdim." Ellerimi sıkıyor ve başını sallıyor.

"Şimdi aşağı inelim ve partiyi başlatalım. O bekliyor."

"Hadi yapalım şunu."

CHAPTER FOUR

NICK

Christina Perri'den "A Thousand Years" Meg-
@megs_book_adventure tarafından talep edildi

KAR ŞİMDİ KALIN TANELER HALİNDE YAĞIYOR VE ve konukların sarıldığı battaniyeler. Neyse ki mümkün olan en kısa töreni tercih ettik, yoksa tören bitmeden hepimiz donabilirdik. Ancak sıcak içecekler ve pofuduk battaniyeler arasında herkes şu ana kadar iyi görünüyor, Holly'nin kapılardan girmesini beklerken gülüyor ve konuşuyor.

Müzik başlıyor ve midemdeki kelebekler tekrar uçuşmaya başlıyor. Onu göreceğim için o kadar heyecanlıyım ki dayanamıyorum. Yukarıdayken, kapıdan onunla konuşurken, neredeyse aşağıya geri dönemiordum. Onu yatağa doğru itmek istemiştım, üzerindeki beyaz elbise beline dolanmıştı.

Ve sonra koridorda yürüyor, beni kalçalarından aşağı sızdırıyor olacaktı. Bu düşünce beni tekrar tahrik ediyor ve gökyüzüne bakmak zorunda kalıyorum.

ve ereksiyonumun pantolonuma baskı yapmasını engellemek için derin nefesler alıyorum.

Kapılar açılıyor ve Henry ile Charlotte kol kola, gülümseyerek ve heyecanlı yüzlerle dışarı çıkıyorlar. Gözlerimin Emmy'ye kaymasına engel olamıyorum ve Henry'nin başının sandığından çok daha fazla belada olduğunu görebiliyorum. Bu konuşmayı yapan çocuğu hiç kıskanmıyorum.

Charlotte mihraba ulaşıyor ve karşı tarafa geçmeden önce yanağıma bir öpücük konduruyor. Henry beni kucaklamadan önce elimi sıkıyor ve sonra arkama doğru yürüyor.

"Onu görene kadar bekle baba," diyor nefesinin altında. "Çok güzel bir kız."

"Her zaman öyledir," diyorum ve o da omzuma vuruyor.

Kapılar tekrar açılıyor ve Holly'nin annesi Scout'u yakasına takılı küçük yüzük kutusuyla koridorda yürütüyor. Çok heyecanlı görünüyor, kuyruğu sallanıyor ve ağzı açık bir şekilde gülümsüyor. Fotoğrafçının çekeceği fotoğrafları görmek için sabırsızlanıyorum. Çok sevimli olacaklar.

Bana ulaştığında, "Normalde babanın teslimatı yaptığını biliyorum ve bu benim için sorun değil," dedi. "Ama Holly'nin seçimine fazlasıyla güvendiğimi bilmeni isterim. Onu sana teslim etmekten daha mutlu olamazdım... sahip olacağımı hiç düşünmediğim bir oğul kazanıyorum."

Onun gözlerindeki yaşlar benim gözlerimin dolmasına neden oldu. Bu yüzden ona kelimelerle teşekkür etmeye çalışmak yerine, sarılmak için kendime çektim. Uzaklaştığında bana tekrar gülümsüyor ve ön taraftaki yerine oturmadan önce Scout'u Charlotte'a teslim ediyor. Yanına uzanıp başını birkaç kez mutlu bir şekilde okşuyorum.

Çok fazla kişiyi davet etmedik; bugün bize katılanların sayısı yirmi beşi geçmez. Hozier'in "Like Real People Do" şarkısının akustik versiyonu çalmaya başladığında ve herkes Holly için ayağa kalktığında, onun bunalmaması gerektiğini biliyorum. Aynı anda çok fazla gözün üzerinde olması muhtemelen bana doğru gelmesini engelleyecekti.

Kapılar açılır ve babasıyla birlikte içeri girer.

Sanki biri karnıma yumruk atmış gibi nefesim ciğerlerimden çekildi. Hayatımda gördüğüm en güzel kadın. Krem-beyaz elbisesi vücudunu sarıyor ve karlı zemine zarifçe akıyor. Sıcak tutsun diye omuzlarına taba rengi bir kürk geçirmiş ve gözlerim bir an için göğsüne takılıyor, ardından muhteşem gri-mavi gözleriyle karşılaşıyorum.

Saçlarının yumuşak dalgalarından, fiziğine ve dudaklarını çeken gülümsemesine kadar her şeyi mükemmel. O gülümseme bana gözlerimin göğüslerine nasıl takıldığını gördüğünü ve yüksek sesle gülmemeye çalıştığını söylüyor.

Kalbim bu kadına karşı büyük bir sevgiyle dolduğu için gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzölmeye başlıyor. Sanki patlayacakmış ya da göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum. Evet dediğine inanamıyorum. Burada olduğumuza ve hayatımın geri kalanını onunla geçireceğime inanamıyorum. Bunu hak etmek için ne yaptım bilmiyorum, ama lanet olsun, çok minnettarım.

Neye inandığımı bilmiyorum ama onun o küçük koridorda yürüyüşünü izlerken, beni dinleyenlere teşekkür etmekten kendimi alamıyorum. Çünkü önümdeki bu kadın bir mucize ve her nedense beni seçti.

"Merhaba," diye fısıldıyor babasıyla birlikte nihayet önümde durduklarında.

"Merhaba." Genişçe gülümsüyorum. Onu kollarıma almak ve buradan götürmek istiyorum. Onu yalnız ve çıplak istiyorum ve...

Nikâh memuru "Bu kadını bu adama kim veriyor?" diye sorarak beni düşüncelerimden .

"Evet. Gururla," diyor babası, kızının elini benimkine koymadan önce bana göz kırparak. "Ona iyi bak."

"Her zaman," diye söz veriyorum ona.

Holly derme çatma platformun üzerine bir adım atar ve ardından Charlotte elbisesinin arkasını düzenleyerek güzelce durmasını sağlar.

"Tam bir aptalsın," diye takılıyor, düşen birkaç damla gözyaşını silmek için uzanıyor.

Ellerini tekrar ellerime koyduğunda ona "Çok güzelsin," diyorum. "Çok şanslıyım."

Nikâh memuru konuşmaya başlarken ağzından "Seni seviyorum" cümlesi dökölüyor. Ben de aynısını ona söyledikten sonra işaretimi bekliyorum.

Nikâh memuru aşkın ne olduğu ve iki aileyi bir araya getirmenin ne anlama geldiği hakkında birkaç cümle söylüyor. İniş ve çıkışlardan ve her zaman birbirimize güvenmemiz gerektiğinden bahsediyorlar.

Ama konuştukları süre boyunca hiçbir şey duymuyorum. Holly'ye ve orada öylece dururken ne kadar nefes kesici göründüğüne, saçlarına düşen ve omuzlarındaki kürkü donduran kara bakarken kendimi kaybettim. Bu işi için sabırsızlanıyorum. Yeminlerimizi etmek ve birbirimize söz vermek istiyorum.

hayatımızın sonuna kadar birbirimizi seveceğiz. O yüzüğü onun parmağına takmak istiyorum, onun da benimkini bana takmasını istiyorum.

Hayatımızın geri kalanında resmi olarak benim olduğu kısma gelmek istiyorum.

"Çift kendi yeminlerini hazırladı," diyor nikâh memuru ve beni düşüncelerimden uyandırıyor. "Holly, lütfen önce sen kendi yeminini oku."

Ellerini bırakıyorum ki elbisesinin içinden çıkarabilsin. Göğsünün etiyile elbisesinin kumaşı arasına sıkıştırılmış çizgili bir kâğıt sadece. Düşüncelerim tekrar dağılmaya başlıyor, ama konuşmaya başladığında dikkatim tamamen ona odaklanıyor.

"Nicholas," diye başlıyor. "Sen benim en iyi arkadaşım, destekçim, dengim ve hayatımın aşkısun. Uyandığım her sabah seni seçeceğim. Hayatımızın geri kalanında seni sevmeyi, seni cesaretlendirmeyi ve seni rahatlatmayı seçeceğim. Seninle birlikte büyüyeceğime ve sana güveneceğime söz veriyorum. Her zaman ağlayabileceğin bir omuz ve tutabileceğin bir el olacağıma söz veriyorum."

Derin bir nefes alıyor, sonuna gelmeye çabalarken sesi titriyor. Uzanıp eline dokunuyorum ve gözleri kağıda geri dönmeden önce parlak gülümsemelerinden biriyle ödüllendiriliyorum ve o devam ediyor.

"Bugünden itibaren senden asla ayrılmak istemiyorum. Sende ruh eşimi buldum. Sende diğer yarımı ve ailemin geri kalanını buldum." Henry ve Charlotte'a bakmak için bir saniyesini ayırıyor ve onları da yeminine dahil ediyor. Sanırım bu kadına duyduğum hayranlık yüzünden kalbim çatladı. "Seni seviyorum, Nicholas Saint."

Kağıdı tekrar katlıyor ve göğsüne bastırırken burnunu çekiyor. Sessizce gülüp bana bakmadan önce parmaklarıyla dikkatlice gözlerini siliyor. Yanakları pembeleşmiş, soğuktan mı yoksa biraz utançtan mı, emin değilim.

"Mükemmeldin," diye fısıldadım.

"Öyle mi?" diye soruyor, endişeyle etrafına bakınarak.

"Nicholas?" diye sordu nikâh memuru. "Şimdi lütfen yeminlerinizi okuyun."

Holly'ye göz kırpıyorum ve cebimden kendi küçük kâğıt parçamı çıkarıyorum. Aslında kendi yeminlerimizi yazmak benim fikrimdi, ama şimdi buradayız ve sıra , biraz endişeliyim. Benimkinin onunki içten olacağını sanmıyorum ve ağlamadan bitirebileceğimden de emin değilim.

Bana okuduğu yeminler yüzünden boğazım ağrımaya başladı bile.

Ama yine de kağıdı açıyorum ve derin bir nefes alıyorum, dalmadan önce son bir kez ona bakıyorum.

CHAPTER FIVE

HOLLY

Chase Atlantic'ten "Moonlight" Adhora-
@p.jm.u tarafından talep edildi

ŞİMDİ YEMİNLERİMİ YÜKSEK SESLE OKUDUĞUMA

Yeterince iyi. Onları yazarken çok uzun ya da çok kısa olmaları konusunda çok endişeliydim. Onları çok kişisel, çok duygusal ya da çok soğuk yapmaktan endişe ettim. Bunun yerine, sadece aklıma gelenleri yazmalıyım.

Ama artık çok geç. Nick'in bana bakışına bakılırsa, yazdıklarımın fazlasıyla memnun. Kapılar açılıp ben dışarı çıktığımdan beri gözleri yaşlarla dolup taşıyor ve maviyi . Bana başka kimseyi göremiyormuş gibi ve bu beni boğuyor.

"Holly," diyor, kâğıt parçasıyla benim aramda bir ileri bir geri bakarak. "Bir yıl kadar önce barıma ilk girdiğinde, sanki yıldırım çarpmış gibiydim. Orada durmuş, o küçük Noel Baba kıyafeti içinde gülüşünü izliyordum..." İnsanlar gülerken o duraksıyor. Ben sadece gözlerimi deviriyorum.

"Seni izliyordum ve dikkatini nasıl çekebileceğimi merak ediyordum. Çünkü buna ihtiyacım olduğunu biliyordum. Ruhumun seni diğer, daha önemli bir parçası olarak tanıdığını biliyordum. Ve sen olmadan tamamlanamayacağımı."

Tanrım, işte gözyaşları geliyor. Artık kendimi tutamıyorum. Gözyaşlarım dökülmeye başlıyor ve kendimi kontrol altında tutmaya çalışarak burnumu çekiyorum. Charlotte imdadıma yetişiyor ve omzumun üzerinden bana bir mendil uzatıyor. Gözlerimi kuruluyorum ve Nick devam etmek için benim işim bitene kadar bekliyor.

"Ama sonra sen bana baktın ve ben de bir şekilde seni biraz daha kalmaya ikna ettim. Daha ne olduğunu anlamadan sana sırlıslıkla aşık olmuştum Holly. Çocuklarımla tanıştın ve onlar da sana aşık oldular. Onları hayatına kabul ettin, onlara sevgi ve şefkat gösterdin, ihtiyaç duydukları her an ağlayacakları bir omuz ve eğilecekleri bir kulak verdin.

"Sana söz veriyorum Holly, ne bu hayatta ne de öbür dünyada seni asla yüzüstü bırakmamak için elimden geleni yapacağım. Sana bakacağım ve seni koruyacağım. En düşük anlarında yanında olacağım ve en yüksek anlarında seni kutlayacağım. Olmamı istediğin her şey ve her şey olacağım."

Bu noktada makyajımı kurtarmanın bir yolu yok. Gözyaşlarımı ne kadar nazıkçe silersem sileyim, bundan sonra yüzümün tamamen dağılacağını biliyorum.

"Seni her gün seveceğime söz veriyorum. Ve hayatımın geri kalanını seninle geçirmek için sabırsızlanıyorum."

"Tamam, bu benimkinden çok daha iyiydi," diye fısıldıyorum diğerlerinin duyabileceği kadar yüksek sesle. Herkes gülüyor, Nick ise sadece gülümseyip başını sallıyor ve yeminleri cebine geri koyuyor.

Onları çerçeveletiyoruz.

Görevli törenin geri kalanında bize yol gösteriyor ve Scout bize yüzükleri getiriyor. Ben Nick'in yüzüğünü taktım, o da benimkini. Ve böylece evlendik. Beni öpüyordu ve ben kendimi kaybetmişim.

O uzaklaştığında, ona doğru sendeleyerek bir tane daha istiyorum. Gözleri kırışıyor ve herkes bizi alkışlarken dudaklarını nazıkçe benimkilere bastırarak tam da bunu yapıyor.

Tekrar uzaklaştığında ona "Makyajım berbat," diyorum. "Çok güzel görünüyorsun."

Ailelerimizle yüzleşmek için dönüyoruz ve fotoğrafçı bizi koridordan eve doğru geri yürürken çekiyor. Herkes konfeti atıyor ve bizi kutluyor. Harika bir duygu.

Benim lanet bir kocam var. Gümüş tilki, seks tanrısı, babacan bir koca.

Beni tutup aşığıya indiriyor, ağızından bir ıgık çıkıyor ve o kendi ıgılığını yutuyor. O anda ondan başka hiçbir şey duymuyor ya da hissetmiyorum. Ellerinin beni sımsıkı tutuşunu ve ona sarılışımı. Kollarının güçlü ve sağlam bir şekilde beni sarışını. Ağızının benimkine karşı hareket edişı, dilinin bir düğünde olması gerekenden sadece bir saniye daha uzun süre içeri girmesi.

Bu adama bayılıyorum.

Sonra beni geriye ve yukarı sallıyor ve kulübenin eşığinden için kollarına alıyor. Fotoğrafçı bizi bu kattaki boş yatak odasına götürürken gülümsemekten yanaklarım acıyor.

"Makyajınızı düzeltmek için burada kendinize birkaç dakika ayırın. Resepsiyon için herkesi kasabaya yönlendireceğim, burada birkaç fotoğraf daha çekeceğiz ve sonra kasabaya onlara katılmaya gidebiliriz, tamam mı?" diye soruyor.

"Kulağı hoş geliyor. Teşekkürler Jess," diyor Nick ve kapıyı usulca arkasından kapatıyor.

Bir anda üzerime atlıyor, beni kaldırıyor ve odanın içinde daireler çizerek döndürüyor. Boynumu, yanaklarımı ve dudaklarımı öpüyor, her birinde nefesimi biraz daha alıyor. Ben gülerken ve beni bırakması için ona yalvarırken kolları belime dolanıyor, beni yerimde tutuyor ve içimdeki hayatı sıkıyor.

Sonunda bunu yaptığında, sırtım duvara arpına ve tüm vücudu beni içine hapsedene kadar bizi geriye doğru yürütüyor. Gözlerim kilitli olmayan kapıya ve tekrar ona bakıyor.

"Birinin içeri gireceğinden mi endişeleniyorsun?" diye soruyor, dudaklarında küçük bir sırıtma beliriyor.

"Biraz," diyorum ona dürüstçe. "Yine de şu anda ne yapmayı planladığına bağlı."

"Çok dolambaçlı bir şey değil," diyor elleri saçlarıma dolanana kadar vücudumda dolaşırken ve yüzümü kendisine doğru tutarken. "Sadece seni biraz öpmek istiyorum."

Ve beni öpüyor. Bu öpücükle beni tüketiyor, ağız ve dili bana sahip oluyor. Ellerinden biri sırtımdan aşığıya doğru kayıyor ve kalçalarımı onunkiyile aynı hizaya getirerek kıcıma giriyor. Ağızından küçük bir hırıltı çıkıyor ve ben yavaşça ondan uzaklaşıyorum.

"Makyajımı düzeltiyor olmam gerekiyordu," diyorum ona. "Daha fazla mahvetmek değil."

Bir an için gözlerini kısıyor ve ona en masum gülümsememi veriyorum.

"Tamam o zaman." Pes ediyor ve beni tekrar kollarına alarak bitişikteki banyoya götürüp tezgâhın üzerine oturtuyor. "Ama bana borçlusun."

"Eğer benim için almak istersen makyaj malzemelerimi yatağın üzerine bırakmışlar, baba." Ona göz kırpyorum ve dudaklarına küçük bir öpücük konduruyorum.

"Bitirmek istemediğin bir şeye başlama." Sert sesi oynamak için ortaya çıktı, bu yüzden dudaklarımı fermuarlama taklidi yapıyorum ve sonra makyajımı almaya giderken kışını izliyorum.

"Öğleden sonra ellerini kendine saklayabilecek misin sence?" Geri döndüğünde ona sordum.

Makyaj çantamı açıyor ve tezgahın üzerine, yanıma koyuyor. Önce ağzımın etrafındaki ruj dağınıklığını ve akan maskarayı temizleyebilmek için çantayı karıştırmaya başlıyorum. O sadece karşı duvara yaslanıp beni izliyor.

"Hayatımın en zorlu dövüşü olabilir," diye cevap veriyor. Gülüyorum. "Kendini kontrol edemiyorsun."

"Bebeğim, şu anda o elbiseyi üzerinden yırtıp atmamak ve herkese siktirip gitmesini söylememek için ne kadar uğraştığımı tahmin bile edemezsin."

Omurgamdan aşağı küçük bir heyecan dalgası yayılıyor.

"Artık resmen karım olduğuna göre o güzel tenin her santimini tatmak istiyorum. Ve bunu yaparken acele etmek istemiyorum. Seni o kadar çok boşaltacağım ki kendi adını unutacaksın ve bana tekrar tekrar kocan ve baban diyeceksin."

Yüzümün kızardığını ve göğsümden yukarı çıkıp tüm yüzümü kapladığını hissediyorum. Eğer bir kedi olsaydım, şu anda ayaklarının dibinde mırlıyor olurum. Üzerimde nasıl böyle bir güce sahip olduğunu bilmiyorum, ama lanet olsun, bu adam beni nasıl su birikintisi haline getireceğini biliyor.

"Tamam, bu kadar yeter," diyorum boğazımı temizleyerek. "Bu son fotoğraflar için domates gibi değil, şık görünmem gerekiyor."

Bana bilerek gülümsüyor ve sonra banyodan çıkıyor.

"O zaman aramıza biraz mesafe koyacağım." Gülüyor ve yatağa düştüğünü duyuyorum. "Acele etme," diyor bana. "Aletimin sönmesi için iğrenç şeyler hakkında hayal kurmam gerekiyor."

Yüksek sesle gülüyorum ve aynaya doğru dönüyorum.

Bu adam -kocam- benim için dünyadaki en değerli şey.
Ve onu bulduğum için ne kadar şanslı olduğuma inanamıyorum.

CHAPTER SIX

HOLLY

JVKE tarafından yazılan "Golden Hour" Lilian-@the_reading_nook_1 tarafından istenmiştir.

KULÜBEDE KARDA BİR SÜRE FOTOĞRAF ÇEKTİKTEN SONRA, kasabaya inip resepsiyonu yapacağımız yere gidiyoruz. Geç bir öğle yemeği servis edeceğiz ve birkaç saat boyunca herkesle takılıp dans etmeyi planlıyoruz.

Nick'e söz verdirebildiğim tek şey buydu. Düğün günümüzde başkalarıyla çok fazla zaman geçirmek istemiyordu.

Benimle vakit geçirmek istedi.

"Aç mısın?" diye soruyor seçtiğimiz küçük mekânın otoparkına girdiğimizde.

"Açlıktan ölüyorum, gerçekten."

"Geçen gün Marissa'yla konuştum, her şeyin olduğundan emin olmak için onu aradım ve bize oteldeki küçük odayı isteyip istemediğimizi sordu.

Misafirlerle birlikte dışarı çıkmadan önce yemek yiyebilmemiz için biraz yiyecek hazırladık."

"Aman Tanrım," diye inliyorum. "Kulağa harika geliyor."

"Değil mi?" diyor, Marissa'ya evet dediği için kendisiyle gurur duyduğu belli. "Hoşuna gideceğini düşünmüştüm. Resepsiyonlar çok kalabalık oluyor. Orada hiçbir şeyden tek bir ısırık bile alamazdık."

"Peki o küçük odaya kimse görmeden nasıl gireceğiz?" Kaşlarımı kaldırarak ona soruyorum.

"Arka kapıyı bizim için açık bırakıyor." Kaşlarını sallıyor. "Arka kapı benim için açık mı bırakacaksın prenses?"

"Ugh!" İnleyerek onu şakacı bir şekilde itiyorum. O sadece gülüyor ve ellerimi tutuyor, arabadan inip yanıma koşmadan önce parmak eklemlerimi öpüyor. Mekânın arka tarafına doğru koşarken elbisemi yerde sürüklenmemesi için tutarak bana yardım ediyor.

İçeri girdiğimizde bizi sıcak bir hava karşılıyor ve ardından Marissa orada durmuş bizi karşılıyor.

"Merhaba! Geldiniz!" diye sesleniyor. "Bu taraftan gelin. Bir dakika önce odaya sizin için birkaç tabak koydurdum. Al. Zamanınızı. Zaman ayırın," diyor ve her bir kelimeyi aramızda ileri geri işaret ederek telaffuz ediyor. "Siz yemek yerken misafirleriniz yirmi dakika bekleyebilir."

Bize tek bir masa ve birkaç sandalyeden oluşan personel odası gibi görünen bir yeri gösteriyor. Yemeğin kokusu doğrudan mideme gidiyor ve utanç verici derecede yüksek bir hırıltı küçük odada yankılanıyor.

"Özür dilerim," diye mırıldandım.

İkisi de gülüyor ve Nick kafama bir öpücük kondurmak için beni kendine çekiyor.

"İşin bittiğinde bana mesaj at, gelip seni alayım. Seni odayla tanıştırsın ve partiyi başlatırsın."

Bir gülümsemeyle gitti.

Sonraki on dakika boyunca birlikte oturup yemek yiyor, düğünden, herkesin ne kadar harika görüldüğünden ve şu ana kadar ne kadar eğlendiğimizden bahsediyoruz. Geçtiğimiz birkaç gün boyunca birbirimizi ne kadar özlediğimizden ve gecenin geri kalanında sadece birbirimizle kulübede olmaya ne kadar hazır olduğumuzdan bahsediyoruz.

"Buraya gel," diyor, kolumu biraz çeğiştirerek. "Sadece bir saniyeliğine sana sarılmak istiyorum. Seni çok özledim."

Sırıyorum, neyin peşinde olduğunu biliyorum ama ne kendimi ne de onu durdurabiliyorum. Yavaşça hareket ediyorum, ayağa kalkıyorum ve ona doğru birkaç adım atıyorum. Dağınık

Elbisemin eteğini sıyırıp kendimi onun kalçalarına sardım ve kollarımı boynuna doladım.

"Merhaba, Bayan Saint." Omzumu öptü.

"Merhaba, kocacığım."

Parmakları bileğimden dirseğime, omzuma doğru ilerliyor ve sonra beni kendine çekerken boğazıma usulca yerleşiyor.

"Öp beni." Kelimeler dudaklarımda dans ediyor. Diğer eli vücudumdan aşağı kayıyor ve hızlıca elbisemin eteğinin altına giriyor. Parmak uçları uyluğumda dans ediyor ve kendimi onun için parmaklarımı ayırırken buluyorum.

Derin bir nefes alıyorum. "Yapamam. Herkes neyin peşinde olduğumuzu bilecek..."

Parmak uçları daha da yukarı hareket ediyor. Hâlâ külot giymiyorum. Bu elbiseyi yukarı çekip üzerine oturmak o kadar kolay olurdu ki, başka hiçbir yere dokunmamız gerekmezdi.

Kimsenin bilmesi gerekmezdi... Kapıya doğru baktım. Tabii biri içeri girmediyse. Bu düşüncenin beni neden bu kadar heyecanlandırıldığından emin değilim.

"Bir daha asla ruj sürmene izin yok," diye inleyerek çene çizgimi ısıyor. sonunda tam istediğim yere gidiyor, ben nefes almakta zorlanırken klitorisime uzun, kıvrımlı ve yavaş bir vuruş yapıyor. Ellerimi saçlarına gömüyorum ve sertçe çekiyorum.

"Çabuk olmalıyız," diye fısıldadım.

Sırıttırıyor. "Ve sessiz. Benim için sessiz olabilir misin, karıcığım?"

Bir saniye bile düşünmeden kucağından inip pantolonunu, sikini serbest bırakacak kadar açıyorum. Çoktan sertleşmişti, başından döl sızıyordu.

"Arkanı dön," diye emretti, ben de . Tereddüt bile etmedim.

Tüm otokontrolünü kaybederek, eteğimi yukarı çekip bacaklarımdan uzaklaştırmak için hızlı bir çalışma yapıyor, böylece kendimi onun üstüne indirebiliyorum ve elbisem birileri gelebilir diye ne yaptığımızı gizleyecek.

Yemek yerken kocamın kucağında oturmam yine de biraz tuhaf görünecek ama idare eder. İkimiz için de çok uzun zaman oldu.

Onu avuçluyorum ve yarığımınla aynı hizaya getiriyorum, hızla tüm uzunluğuna batıyorum. Esneme mükemmel, dişlerinin arasından tıslarken dudaklarımdan bir inilti çıkmaya zorluyor. Elbisemi bırakıyor ve bacaklarımızın üzerinden yere düşüyor.

"Unutma aşkım," diye fısıldıyor, kolları bedenimi sarıyor. "Sessiz olman gerekecek."

Birlikte hareket etmeye başlıyoruz, yavaş ama amaçlı bir şekilde. İkimiz de gecenin geri kalanında sürmesini istesek de bunu hızlı yapmamız gerektiğini biliyoruz. Kalçaları hassas bir şekilde içime girerken, vücudumdaki her hassas siniri okşayarak daireler çiziyorum.

Sıcaklık artıyor, orgazm içimde kopmaya hazır bir ip gibi kıvrılıyor.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim!" Marissa kapıyı açarken anons ediyor.

İkimiz de donup kaldık. Şu anda beni dinleyecek olan tanrıya hiçbir şey görmemesi için dua ediyorum. Ama Nick rahatlıyor ve öne doğru eğilip tabağından bir lokma alıp ağzıma atıyor, sanki birlikte tatlı bir anı paylaşıyormuşuz gibi yapıyor.

Marissa panosundan başını kaldırıp bize gülümsüyor.

"Sadece küçük bir iletişimsizlik oldu. İlk dans şarkısının ne olduğunu bana tekrar hatırlatır mısın?"

"Jason Mraz'dan 'I'm Yours'," diyor Nick, sesi lanet bir salatalık kadar soğuk. Bu arada ağzımdaki tavuk parçası kül de olabilir çünkü biraz daha yakından baksa seviştığımızı anlayabileceğini bildiğimden nefes bile alamıyorum.

"Mükemmel!" alıyor. "Yemek nasıl?"

"İnanılmaz, Marissa. Cidden, hepiniz kendinizi aştınız. Birkaç dakika içinde işimiz bitecek," diyor Nick ona.

"Endişelenmeyin. Herkes sohbet ediyor ve iyi vakit geçiriyor."

Bizi tekrar yalnız bırakıyor ve ben sonunda fazla çiğnenmiş tavuk parçasını yutup nefes alabiliyorum. Bedenim gevşiyor ama Nick geriliyor, parmakları elbisenin yumuşak kumaşından kalçalarımın batıyor.

Ayağa kalkıyor ve ben öne düşüyorum, kendimi önümüzdeki masada yakalıyorum. Eteğimi kalçalarımın üzerine atıyor ve beni vahşi bir hayvan gibi sikmeye başlıyor. Eli kalçalarımın etrafında ve arasında kıvrılıyor, bir ok gibi klitorisimi buluyor. İçime girip çıkmaya devam ederken bir iniltiyi ısııyorum.

"Benim için gel, Holly," diye hırlıyor. "Benim için gel ki bu resepsiyonu bitirelim ve seni eve götürüp hak ettiğin gibi sikebileyim."

"Ah, kahretsin," diye fısıldıyorum tutunmak ve göğüslerimin altındaki yemeğin içine düşmemek için elimden geleni yaparken.

"Benim için gel ve seni doldurmama izin ver. Dans ederken benimle damlamamı istiyorum. Misafirlerimizi eğlendirirken beni kalçalarının arasında hissetmeni istiyorum."

"Tanrım, Nick," diye inliyorum.

Parmakları klitorisimi daha hızlı okşuyor, daha fazla dayanamayana ve bobin kopana kadar içimdeki ateşi artırıyor. Ağzım açık kalıyor ve çıkarmayı reddettiğim çığlıkta boğuluyorum. Amım onun sikinin etrafında kenetleniyor, serbest bırakılması için yalvarıyor.

O da bana verdi.

Nick bir hırıltıyla boşalıyor. İşi bittiğinde çekiliyor ve beni masadan kaldırıp kollarına almadan önce elbisemi nazikçe bacaklarımın üzerine bırakıyor.

"Sakinleşmek için bir saniye bekle. Dışarı çıkarken bir mil koşmuş gibi görünmeni istemem." Gülüyor.

"Muhtemelen bu noktada beş koşmuşum gibi görünüyor."

İkimiz de orada öylece duruyoruz, nefes alıyoruz ve birbirimize sarılıyoruz. "Ne kadar iyi bir kız," diye mırıldanıyor ateşli tenime karşı.

Beni öpüyor

Sonra bir parmağını çenemin altına sokup ağzımı onunkine doğru çekiyor.

"Her zaman babanın dediğini yapıyorsun, değil mi?"

Gülümsüyorum ve onu öpüyorum, artık aptal rujumu umursamıyorum.

CHAPTER SEVEN

NICK

Küçük Denizkızı'ndan "Kiss the Girl"
Lorena-@lorena_._79 tarafından talep
edildi

HOLLY'NİN BÜTÜN ÖĞLEDEN SONRA DANS EDİP GÜLMESİNİ İZLEDİM.

Yorulduğunu anladığımda bile ailesine ve bana ayrı ayrı ilgi gösterdi. Scout onu her yerde takip etti, herkesten evcil hayvan aldığından emin oldu ve hatta dans pistinde onunla dans ediyormuş gibi yapan insanların etrafında daireler çizerek koştu.

Holly, Charlotte ve Emmy ana masada bir şeyler içerken ben de Henry'nin yanında oturuyordum. Herkes dışarı süzüldü ve eve doğru yola koyuldu. Kar şimdilik durdu ama birazdan yeniden başlayacak ve çoğu insan bir an önce şehre dönmek istiyor.

"Geri dönmeye hazır mısın?" Ona sordum.

"Eve dönmeye hazırım ama konuşmaya hazır değilim," diye itiraf ediyor. "Yine de Scout'un bizimle olması güzel olacak. Gerginliğin bir kısmını dağıtabilir."

Biz burada kendimize biraz zaman ayırırken Henry de Scout'u bir haftalığına yanına alıyor.

"Hey, en sevdiğim oğlumu tampon olarak kullanma," diye takılıyorum ona. O sadece gözlerini deviriyor.

"Eve gitmeye hazır mısın?" diye sesleniyor Emmy'ye doğru.

"Ben de gitmeliyim," dediğini duyuyorum Charlotte'un. "Birkaç gün içinde hazırlanmam gereken bir uçuşum var."

"Scout'un bir şeye ihtiyacı olursa bizi ara, tamam mı?" Holly, masamıza geldiklerinde Henry'ye "Scout'un bir şeye ihtiyacı olursa bizi ara, tamam mı?" dedi.

"Elbette." Ona sarılıyor. "Ama söz veriyorum iyi olacağız. sadece keyfinize bakın."

Vedalaştıktan ve Marissa'yla her şeyi tamamladıktan sonra arabaya binip kulübeye doğru yola çıkıyoruz. Holly arabada otururken arabada rahat bir sessizlik var, başı araba koltuğuna yaslanmış ve gözleri kapalı. Yüzünde küçük bir gülümseme var ve bizi eve götürürken ona birkaç kez bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Bana baktığını hissettiğimi biliyorsun," diye mırıldanıyor sonunda, sesi uykulu.

"Sana bakmıyorum," diyorum ona. " kullanıyorum."

"Mhm." Gülüyor ve başını yana eğip bana bakıyor ve eli kalçama gidiyor. "Nicholas," diye mırıldanıyor eli gittikçe yükselirken. Aletim hemen fark ediyor, kumaş katmanlarının arkasında seğiriyor.

"Evet, aşkım?"

"Bütün öğleden sonrayı kalçalarımın arasından sızan dölleriyle geçirdim ve bu beni deli ediyor. Eve gittiğimizde bu elbiseyi vücudumdan yırtıp atmanı ve beni ayakta duramayacak hale gelene kadar becermeni istiyorum."

Son birkaç kelimeyle birlikte eli sertleşen sikimi kavırıyor ve kalçalarım avucuyla buluşmak için yuvarlanırken inliyorum.

"Siktir, Holly," diye nefes nefese kaldım. "Araba kullanırken bana bunu yapamazsın."

Omuz silkiyor. "Neredeyse döndük. Beni siktin ve tüm öğleden sonra boyunca istekli bıraktın. Sanırım sana küçük bir işkence borçluyum."

Tüm vücudu benim alanıma doğru eğiliyor, kokusu tatlı bir duman gibi beni sarıyor. Dudakları kulağıma gitmeden önce boynumu, çenemi ve yanağımı öpüyor.

"Yoksa bütün öğleden sonra seni hissedebileceğimi bilmek yeterince işkence miydi?"

Kulübenin garaj yoluna neredeyse iki tekerlek üzerinde giriyorum, o daha koltuğuna oturamadan arabadan fırlayıp yanına koşuyorum. Onu arabadan çekip kolaylıkla omzuma attığımda gülüyor ve ön verandaya çıkarken kıcına bir şaplak atıyor.

"Buza dikkat et! Benimle birlikte kayıp düşme!" diye bağıyor.

"Bu kadar yaygara çıkarma, ben de çıkarmayayım!"

Onu düşürebileceğimden endişelenmeden önce bir saniyeliğine gıdıklıyorum, o kadar çok kıvranıyor ki. Bu yüzden kabine girerken iyi bir önlem için kıcını tekrar tokatlıyorum. Onu oturtmak için zaman bile ayırmadım. Bugün kendimi tutmaktan bıktım. Onun yumuşak tenine dokunmadan duramıyorum artık.

Yalnızız. O benim karım. Ve onu kelimenin tam anlamıyla öyle yapmayı planlıyorum.

Elleri tüm vücudumda tutunacak bir şey ararken, "Beni bu şekilde merdivenlerden yukarı taşımayın!" diye bağıyor.

"Tutunacak bir şey mi arıyorsun?" Ona sordum. "Sikim müsait."

"Nicholas Saint!" diye bağıyor, kıcına şaplak atıyor ve ben dik merdivenleri tırmanmaya başlarken gergin kahkahalar atıyor. Yeterince kolay, sandığı kadar ağır değil. Ama eminim baş aşağı durmak çok korkutucudur.

"Gördün mü?" Tepeye çıktığımızda ona sordum. "Çok kolay."

Onu yatağa fırlatıyorum ve saçları ve elbisesi dramatik bir şekilde dağılıyor. Yüzü kıpkırmızı ve gözleri gülmekten yaşıyor. Kar odada güzel, yumuşak bir ışık yaratıyor ve bu ışık tenini en seksi şekilde aydınlatıyor.

"Soğuk mu?"

Bana bakıyor ve başını sallıyor.

Ateşi yakarken onu bir süreliğine yatakta bırakıyorum ve sonra bacaklarının yataktan sarktığı yere diz çöküyorum. Yavaşça, her seferinde bir tane olmak üzere, topuklarını ayaklarından kaydırıyorum ve zavallı ayak parmaklarına kanı geri sürüyorum. Ben ayak bileklerini, inciklerini ve baldırlarını ovmaya devam ederken usulca inliyor.

Nadiren topuklu giyer, bu yüzden bütün gün onları giydikten sonra ağrılı ve yorgun olması gerektiğini biliyorum. Ve sikim serbest kalmak için yalvarıyor olsa da, burada acele etmiyorum. Bu benim en sevdiğim ön sevişme türü, onunla zaman geçirmek, vücudunu rahatlatmak ve benim için hazır hale getirmek.

Ve bana verdiği o küçük iç çekişler? Sikeyim. Saf mükemmellik.

Dizini öpüyorum ve sonra kalçasına ve elbisesinin eteğinin altına doğru ilerliyorum. Sakalımın teninde yarattığı hissi sevdiğini biliyorum ve ben

bacağını öpebildiğim kadar yavaş öpmeye dikkat ediyorum.

"Onu benden sandım," diye mırıldanıyor.

Kendimi elbisesinin altından çekip kalçalarına tutunuyorum, onu yatağın kenarına çekiyorum ve tekrar kollarıma alıyorum.

"Şimdi nereye gidiyoruz?" diye soruyor. "İşler tam da ilginçleşmeye başlamıştı."

"Bu aynanın önüne geç," diyorum onu aynanın önüne yerleştirirken, sırtı benim önüme dönük, kendine bakıyor. "Sana ne kadar güzel olduğunu göstereceğim."

Elbisesinin arka düğmelerini açmaya başladım.

Aynada onun bakışlarıyla karşılaşıyorum, gözleri şehvetle parlıyor.

"Seni tam burada becereceğim." Omzunu öperim. "Ellerin şu aynanın iki yanında." Elbisenin fermuarını açarken boğazını sıkıyorum. "Böylece sikime boşalırken ne kadar mükemmel olduğunu görebileceksin."

Elbisesi yere düşüyor ve orada öylece kalıyor, çıplak ve muhtaç, meme uçları göğüslerinden dışarıya doğru dikilmiş. Dudağını ısıyor ve sonra ellerini kalçalarında ve belinde gezdiriyor. Avuç içleri göğüslerini kavıyor ve parmak uçları o mükemmel soluk pembe meme uçlarını çekiştiriyor.

Ağzım sulandı.

"Peki, o zaman?" diye soruyor, kaşlarını kaldırarak. "Beni becerecek misin yoksa bana bakacak mısın kocacığım?"

Karanlık bir kahkaha atıyorum ve onu ensesinden tutarak omzunun üzerinden bana bakmaya zorluyorum. Onu derinden öpüyorum, dilim ağzını sikimin birazdan yapacağı gibi beceriyor.

"Ağzından çıkanı kulağın duysun, *karıcığım*," diye homurdandım. "Yoksa istediğini alamazsın. Kendimi senden çok daha fazla kontrol edebiliyorum. Bunu unutma."

Kollarımda dönüyor ve gömleğimin düğmelerini açarak göğsümü ve karnımı ortaya çıkarmaya başlıyor. Gömleğimi ve ceketimi gövdemden çıkarmadan önce elleri tenimde geziniyor.

Parmakları pantolonumun düğmelerini ustalıkla açıyor ve sonra sikime ulaşmak için fermuarı aşağı itiyor. Holly'nin yumuşak avuç içi aletimin alt tarafına vururken, başparmağı yarığımdaki prekumu topluyor.

Alnım onunkine değerken boğazımdan utanç verici bir inilti kaçıyor.

"Kendine bunu söylemeye devam et baba," diyor tatlı tatlı. "Ama sanırım ikimiz de seni avucumun içinde tuttuğumu biliyoruz."

Demek istediğini anlatmak için sikimi sıkıyor.
"Gerçekten."

CHAPTER EIGHT

NICK

Sleeping At Last'dan "Turning Page" Ulani-@
laniirobb tarafından talep edildi

YÜZÜNÜ ELLERİMİN ARASINA ALIYORUM VE DUDAKLARIMI ONUNKILERE BASTIRIYORUM. yumuşak elleriyle bana işkence etmeye devam ediyor.

"Holly," diye mırıldanıyorum ağzına karşı. "Arkanı dön ve kendine bak."

Bu bir emir, o da biliyor. Ama yine de bir saniye tereddüt ediyor ve ben onu zorlamayacağım. Bu bir ceza değil; sadece ne kadar güzel olduğunu görmesini sağlamaya çalışıyorum.

Dediğimi yapıyor ve yavaşça dönüyor. Ellerim saçlarını yüzünden uzaklaştırıyor ve omuzlarına doğru itiyor. En güzel sarı dalgalar halinde kürek kemiklerinin arasından aşağı dökülüyor. Aynada gözleriyle karşılaşıyorum.

"Bana kendinle ilgili sevdiğin bir şey söyle," diyorum ona.

O güzel gözler vücudunda dolaşüyor, ortasından kaçıyor ama aynı zamanda zihinsel bir halat çekme yarışı gibi oraya takılıyor. Bunu birkaç kez yaptık.

ve kendisiyle ilgili sevdiği şeyleri seçtiğinde neler olacağını biliyor.

Bu yerler *dikkat çekiyor*.

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirir.

"Dudaklarım dolgun ve pembe," diyor.

"Evet, öyleler," diye kabul ediyorum ve onu tekrar öpmek için üzerine eğiliyorum.

"Ve göğüslerim dolgun ve yuvarlak. Şaşırtıcı bir şekilde henüz tamamen sarkmadılar" diyor gülerek.

Ellerim boynundan göğüslerine doğru hareket ediyor, parmaklarım hassas meme uçlarını buluyor ve onlarla oynuyor, onları hafifçe büküyor ve kısıtıyor, ta ki onları yukarı çekip vücudundan uzaklaştırana kadar, bıraktığımda zıplamalarını izlemek için. Teni parlak bir pembeye dönüyor ve ben devam ediyorum, nefes alışının hızlanmasından ve kalçalarının benimkilere doğru hareket etmeye başlamasından zevk alıyorum.

"Peki ya bu?" Ellerimi önce beline, sonra da karnına indirerek soruyorum; burada onun nefret etmeye meyilli olduğu göbeğini tutuyorum. Ama ben ona bayılıyorum. Ellerimin arasında durmasına izin veriyorum ve başparmaklarımı göbek deliğinin altındaki çatlaklarının üzerinde gezdiriyorum.

Eskiden bunu yaptığımda içine çekilirdi, ama şimdi daha rahat, benden bir şey saklaması gerekiyormuş gibi hissetmeden onu tutmama ve sevmeme izin veriyor. Kadınının onun her şeyini görmenize ve hissetmenize izin vermesi muhtemelen bir erkeğin sahip olabileceği en iyi duygudur.

Derin bir nefes alır.

"Altındakine dokunduğunda hoşuma gidiyor."

Gülümsüyorum, göbeği hakkında güzel bir şey söylememesini görmezden geliyorum. Uzun bir gün geçirdi ve ben bunu daha da kötüleştirmek için burada değilim. Gün boyunca yaşadığı tüm endişeleri ve kaygıları unutturmak için buradayım. Onu iyi hissettirmek, sevildiğini ve değer verildiğini hissettirmek için buradayım.

"Oh, burası mı?" Ona soruyorum, parmaklarım yumuşak, kısa sarı saçlarının arasından geçerek yarığını buluyor.

Çoktan ıslanmıştı ve ben onu ayırıp şişmiş küçük yumrusunu ararken, iç çekiyor ve vücudunu tamamen benimkine yaslıyor. Ben tembelce klitorisini okşayıp etrafında dolanırken kollarından biri yılan gibi kıvrılıyor ve ona biraz daha denge sağlamak için boynuma dolanıyor.

Gözleri kapandığında ve başı omzuma düştüğünde, bir parmağımın sadece bir boğum kadar içine girmesine izin veriyorum, onu kızdırmak için

Bana ne istediğini söyle. Geri çekiliyorum ve tekrar içine dalmadan önce klitorisinin etrafında dönüyorum.

"Nick," diye . "Benimle alay etmeyi bırak." Kıkırdıyorum.

"Benim için parçalandığını gördüğünde seninle dalga geçmeyi bırakacağım, bebeğim." Şakağından öperim. "Kendine bir bak. Ne kadar güzel olduğuna bak."

yukarı kaldırıyor ve elimin bacaklarının arasında nasıl hareket ettiğini izliyor. Sonunda ona istediğini veriyorum, parmaklarımın içine kadar dalmasına izin veriyorum, içinde onu titreten o noktayı bulmak için derinlere kıvrılıyorum.

"Siktir," diyor nefes verirken, vücudu kollarımda biraz daha gevşiyor.

"İşte böyle bebeğim," diye fısıldıyorum aşağıya eğilip serbest kolumla bacaklarından birini tutarak onu aynaya doğru daha da açarken. Bana yaslanıyor ve parmaklarım içine girip çıkmaya devam ederken onu destekliyorum, avucumun topuğu her vuruşta klitorisine sürtünüyor.

"Ne kadar muhteşem olduğuna bak. Ve benim için çok ıslaksın. Bu iyi hissettiriyor mu, bebeğim? Baban seni çok iyi hissettiriyor mu?" Hızımı artırıyorum, parmaklarımla onu orgazma daha da yaklaştıırken elim saçma sapan pornografik sesler çıkarıyor. "Söyle bana. Seni ne kadar iyi hissettirdiğimi söyle prenses."

Dişlerini sıkıyor ve o güzel dudaklarından bir inilti kaçıyor, diğer kolunu boynuma doluyor, gözleri elimin kalçalarının arasında ne yaptığını izlemekten asla vazgeçmezken kendini tutuyor.

"Evet baba," diye fısıldıyor. "Kahretsin, bu çok iyi hissettiriyor. O nokta. Tam orası. Evet." Bir an için aynada gözlerimle buluşuyor. "Yap. Yapma. Durma."

Gülüyorum ve devam ediyorum, vücudundan alabildiğim her zevki kararlıyım.

"Seni ne kadar sevdiğimi biliyor musun? Bu vücudu ne kadar sevdiğimi? Sana ne kadar takıntılıyım?" Kolunu öpüyorum. "Tanrım, şu haline bak. Çok güçlüsün ama bir o kadar da yumuşaksın. Çok yumuşaksın, Holly."

İnliyor ve ağzı açık kalıyor, orgazmı artırıyor. Gözleri vücudunun verdiği tepkiye kilitlenmişken amcığı parmaklarımın etrafında çırpınmaya başlıyor. Aynada kendi üzerinde dolaşıyor, bu orgazmın her güzel saniyesini içine çekiyor. O bir tanrıça.

Tüm vücudu kasılıyor ve gözleri içinden akarken kapanıyor ve dengemizi kaybediyoruz. Aşağıya doğru kayarken uzuvlarımız birbirine karıştı.

yatağa ve yere düştü, darbenin en ağır kısmını ben aldım.

Yana doğru yuvarlanır ve nefes nefese güler.

"İyi misin?" Kendini incitmiş olabileceğinden endişelenerek ona soruyorum. Ama o sadece daha sert gülüyor ve bacaklarını benimkilerin üzerine atarak sırt üstü yuvarlanıyor.

"Ben iyiyim, bebeğim. Ben iyiyim." İç çekiyor, yüzünde mutlu ve memnun bir gülümseme beliriyor ve doğruluyor.

Bacaklarımın arasına sürünerek beni öpüyor ve gözlerimi açtığımda mükemmel bir manzaraya sahip olduğumu fark ediyorum. Kalın, şeftali gibi kıcı aynanın tam hizasında ve vücudumdan aşağıya doğru öpmek için eğildiğinde, odanın etrafında zıplayan yumuşak ateş ışığında parıldayan güzel pembe yarığı ortaya çıkıyor.

Bir elimle saçlarını topluyorum ve kıcına şaplak atmak için biraz öne eğiliyorum. Misilleme olarak meme ucumu ısıyor ve beni altında kıvrandırıyor.

"Rahatla baba," diyor, bir eliyle sırtımı yatağın kenarına doğru itiyor. "Gösterinin tadını çıkar." Aynada nasıl bir görüntüye sahip olmam gerektiğini çok iyi bildiğinden, vurgulamak için kıcını oynatıyor. Tanrım, bu kadına bayılıyorum.

Gözlerim, ağzının benim için ayrılmaya başlamasıyla kıcının arkasında hareket etmesi arasında kalıyor. Dili ucumun etrafında dönüyor, orada biriken prekumu topluyor ve sonra beni tamamen ağzına alıyor, beni kabzaya kadar almak için vurduğumda boğazını gevşetiyor.

Kıcı şimdi havaya kalkmış, sırtı kavisli ve yarığı parlıyor. Üzerimde çalışırken kalçaları sallanıyor ve eli taşaklarımı avuçluyor. Boğazını hafifçe sıkarken onları nazikçe çekiyor ve çekiştiriyor.

İnleyerek saçlarını sıkıca kavrarken diğer elimi yumruk yapıp yanıma koyuyorum. Çok hızlı boşalmamı engellemek için tırnaklarımın avucumun hassas etine batmasına izin veriyorum.

"Bu şekilde boşalmak ister misin?" diye soruyor, bir yandan eliyle üzerimde çalışırken bir yandan da bana bakıyor. "Yoksa beklemeyi ve içime boşalmayı mı tercih edersin?"

Cevabımı beklemeden başını tekrar sikimin üzerine eğiyor, emiyor, yalıyor ve yüzüyle beni sikip atıyor. En seksi karmaşayı yaratıyor, kalçalarım istemsizce içine girdiğinde öğürürken ağzının kenarlarından salyalar akıyor.

Her vuruşta inliyor ve mırıldanıyor, doğrudan omurgama küçük titreşimler gönderiyor. Onun seslerinde ve dokunuşlarında kayboluyorum, zar zor

kendimi bu lanet gezegende tutmak. Eli taşaklarımla daha sertleşiyor, onları çekiştiriyor ve sıkılaşıp yukarı çekilirken parmaklarıyla yuvarlıyor.

Çok yaklaştım.

"Çünkü sanırım içime girmeni tercih ederim."

Ağzı ve elleri aletimden ayrıldı, beni orgazmın eşiğinde bıraktı, o ana geri döndüğümde nefes nefese kaldım ve ağzında bitirmeye ne kadar yakın olduğumu fark ettim.

Karım beni kenara çekti. Az önce beni sikti.

Çenesini tuttum ve gülümsedim.

"Oh, bebeğim. Bu bir hataydı."

"Bir hata mı?" diye soruyor nazikçe, sırtıysı yanağında küçük bir çukur açıyor. "Yoksa mutlu bir kaza mı?"

Öne eğildim ve onu öptüm.

Sanırım öğreneceğiz.

CHAPTER NINE

HOLLY

Dan + Shay'den "From the Ground Up"
Amanda-@amanda_books17 tarafından
talep edildi

VÜCUDUNA DOĞRU SÜRÜNÜYORUM VE SIKINI TUTARKEN KALÇALARINA BINIYORUM aramızda sıkışmış. Onu öperken içine giriyorum, ona istediği teması veriyorum ama tam olarak ihtiyacı olanı değil. Elleri her yerde, kıkıımı kavırıyor, kalçalarımı ve göğüslerimi yoğuruyor, dili ağzımın içine giriyor.

Sonra bizi yana yatırıyor, sırtım soğuk ahşap zemine değerken kendini bacaklarımın arasına yerleştiriyor. Göz ucuyla aynada yansılarımızın hareket ettiğini görebiliyorum ve sanırım beni aynanın önünde becerme sözünü yerine getirecek.

Daha önce utangaç olabiliirdim ama şimdi hepsi geçti. Vücudum ilk orgazmının doruklarında geziniyor ve göbeğimin nasıl yuvarlanabileceği konusunda endişelenmek yerine bir tane daha almaya çok kararlıyım.

"O kadar mükemmel ki," diye fısıldıyor tenime karşı, ağzını boğazımda gezdirirken nefesi sıcak.

Eli aramıza giriyor ve sikinin başını yarığımın hizaladığını hissediyorum. Bir anlığına benimle alay ediyor, yumuşak ucu klitorisimin etrafında yuvarlanıyor, ta ki ben daha fazla dayanamayana kadar. Kalçalarımı kaldırıyorum ve sadece bir santimi içime girecek şekilde zamanlıyorum.

Vücudum hemen onun etrafında geriliyor, zaten yoğun bir his. Ama muhtacım ve daha fazlasını istiyorum. Bu yüzden tekrar hareket ediyorum, onu teşvik etmek için ayaklarımın topuklarını kıkına sokuyorum. Teslim oluyor, dişlerinin arasından tıslarken içime doğru kayarak yolun geri kalanını tamamlıyor.

"Babanın küçük sürtüğü, değil mi?" diye soruyor, bir eli çenemi kavırıyor, kalçalarını bana karşı düz tutarken gözlerimi ona dikmeye zorluyor. Hareket etmeyi reddediyor, sadece bu dolu duyguyla bana işkence ediyor.

Hareket etmesini istiyorum.

"Cevap ver bana," diye hırlıyor. Gözlerinde beni her zaman tahrik eden o vahşi bakış var. Kendini kaybetmeye yakın olduğunda ya da beni cezalandırmaya hazır olduğunda. Bazen çok fazla şımarıklık yaptığımda ya da onu sınıra yeterince yaklaştırdığımda ortaya çıkıyor.

"Evet, babacığım. Ben senin muhtaç küçük fahişenim," diye söz veriyorum ona. Ve sonra uzanıp saçlarını tutuyorum, başı acıyacak kadar geriye itilene kadar çekiştiriyorum. "Şimdi karına ihtiyacı olanı ver ve beni becer."

Dudaklarında bir gülümseme yayılıyor ve başımın iki yanına destek olarak çenemi bırakıyor. Bacaklarım beline dolanıyor ve yavaşça içimden çıkmaya başlıyor. İçime bir kez daha kolaylıkla girdiğinde, kendini tutma yeteneğini kaybediyor.

Birkaç dakika önce ona yaptığım saksodan sonra bunun uzun sürmeyeceğini biliyordum. Onunla savaşmak zorunda kalmadan bana istediğini vermesi için onu yeterince zorlamıştım.

Ciddi bir şekilde içime girmeye başlıyor, nefesleri sert ve hızlı geliyor, karın kasları eforla dalgalanıyor. Aşağı bakıyorum ve birleştığımız yeri izliyorum, birlikte hareket ederken bedenlerimizin çıkardığı seslerden tahrik oluyorum.

"Çok ıslak," diyor nefes verirken. "Benim için çok ıslaksın bebeğim."

"Evet baba," diye inliyorum, daha iyi bir açı elde edebilmesi için kalçalarımı kaldırıyorum. "Tanrım, çok iyi hissediyorsun, beni tam istediğim gibi geriyorsun."

Homurdanıyor ve dirseklerinin üzerine çöküyor, kalçaları pozisyon değiştirirken beni sertçe öpüyor. Zevk artıyor, ama kalçalarımı bu ucube pozisyonda tutma çabasıyla göbeğim yanıyor. Yatağın üstüne uzanmaya çalışıyorum.

Bir yastık kap. Bir kız kendini ancak bu kadar uzun süre ayakta tutabilir, sonra çabası keyfine ağır basar.

"Al," diyor, ne istediğimi bildiği için duraklıyor. "Bunu önceden düşünmeliydim."

Bir almak için bir saniyesini ayırıyor ve sonra kalçalarımın altına sokarken beni yana yuvarlıyor. Tekrar içime girdiğinde, hissettiklerimden dolayı gözlerim neredeyse şaşı oluyor.

"İşte bu," diyor bana gülümserken, parmakları tembel vuruşlarla klitorisime odaklanıyor. "Bu daha iyi hissettiriyor. Öyle değil mi prenses?"

"Evet," diyorum nefes nefese.

Tekrar yakınlaşmam uzun sürmüyor ve o bunu biliyor. Vücudumu en sevdiği şarkı gibi okuyabiliyor. Bu yüzden hiçbir şeyi değiştirmiyor. Aynı hızı ve pozisyonu koruyor, tam olarak vurmasını istediğim noktaya tekrar tekrar vuruyor.

İçimdeki her vuruşta alevler daha da körükleniyor ve şimdi bana söylese bile bunu durduramam.

"Kendine bir bak," diye emrediyor bana. "Ne kadar çarpıcı olduğuna bak, iyi bir kız gibi babanın sikinin üzerinde parçalanıyorsun."

Orgazm içimde yanıp sönerken başım yana kayıyor ve kızarıklığın göğsümden yüzüme yayılışını izliyorum. Yüzü geriliyor ve hamleleri daha düzensiz hale geliyor.

"Benim için hazır mısın?" diye soruyor, gözleri aynada benimkilerle buluşuyor.

Başımı sallıyorum ve hayranlıkla vücudunu izliyorum. Baldırlarındaki ve kalçalarındaki kaslar her itişte kasılıyor ve esniyor ve boşaldığında, vücudunda yol alan küçük zevk şoklarıyla karın kasları seğiriyor.

Pazuları bükülmüş ve kollarındaki damarlar, kollarını renklendiren gri saçları ve dövmelelerinin altında bile göze çarpıyor. Ve yanakları, o muhteşem keskin elmacık kemiklerinin hemen üzerinde oldukça pembe bir renge dönüşüyor.

Başımı çevirip tepemde asılı duran adama baktığımda gözleri parlıyor ve beni içine çekiyor. Nefes nefese, göğsü neredeyse eforla kabarıyor. Dudakları aralanıyor ve dili alt dudağını yalamak için dışarı fırlıyor. Hareketi takip ediyorum ve sonra ona ulaşmak için dirseğimin üzerinde yükseliyorum.

Bir an için , kendimizi daha tutamayacak kadar yorulana kadar bedenlerimiz hala merkezde bağlı bir şekilde öylece asılı kalıyoruz. Ben arkama yaslanıyorum, o da beni takip ediyor, bedeni en rahatlatıcı şekilde benimkinin üzerine uzanıyor. Sıcak, ağırlıklı bir battaniye gibi.

"Sen benim için en değerli şeysin." Omzumu öpüyor.

"Biz evliyiz," diyorum biraz aptalca, birdenbire günümüzü böyle geçirdiğimizi hatırlıyorum.

"Evet, öyleyiz." Gülüyor ve sesi içimde gümbürdüyor. "Şimdiden pişmanlık mı duyuyorsun?"

"Asla!" Ben de gülüyorum ama onun ağırlığı üzerimdeyken nefesimi tutmam biraz zorlaşıyor. Onu biraz itiyorum ve dramatik bir şekilde yana düşüyor, içimden kayıyor ve bana bakarken alay ediyor.

"Kaba."

"Kaba olan şu ki, az önce içime girdin ve şimdi beni bu zavallı, masum yastığın üzerine sızmaya bıraktın."

Kahkahalarımız bir an birbirine karışıyor ve sonra uzanıp elimi tutuyor, dudaklarına götürmeden önce başparmaklarını parmak eklemlerimde gezdiriyor. Oraya yumuşak bir öpücük konduruyor ve sonra gözlerimle buluşuyor.

"Biz evliyiz."

"Biliyorum."

Gülümsüyorum.

"Olabileceğim en iyi koca olacağıma söz veriyorum," diyor bana. "Umarım seni her zaman bu kadar mutlu edebilirim. Umarım daha da yaşlı bir adam olduğumda bile benimle olmaktan her zaman bu kadar mutlu olursun."

Gözlerinde gerçek bir endişe var ve bunun sık sık düşündüğü bir şey olduğunu biliyorum. Ama bu endişeyi gidermek için her gün çalışacağım. Benim iki katım yaşında olması umurumda değil. Onu sonsuza dek seveceğim.

"Seni her zaman seveceğim," diye söz veriyorum ona ve kollarına girip başımı omzuna yaslıyorum. Yastık altımdan kaçıyor ve ben ondan ve parkeden başka bir şeyin üzerinde yatmak zorunda kalıyorum. "Sen benim insanımsın. Sen benim en iyi arkadaşımsın. Böyle bir şey öylece geçip gitmez."

Ayağa kalkıp onu yavaşça ve şefkatle öpüyorum, ona karşı hissettiğim tüm duyguları o küçük öpücükle aktarmaya çalışıyorum.

"Sen benim her şeyimsin," diyor ayrıldığımızda. "Benim olduğun için teşekkür ederim. Gelecekte neler olacağını görmek için sabırsızlanıyorum. Daha fazla köpek mi? Emeklilik mi? Avrupa'ya spontane geziler?"

Sırıyorum. "Daha fazla seksle başlamaya ne dersin?"

Onu öpüyorum ve sonra dudağını sertçe ısırarak göğsünden bir hırıltı çıkarıyorum. Kıçıma vuruyor ve sonra yerden kalkıyorum.

"Duşa son giren diğerine orgazm borçludur!"

Ben kaçarken arkamdan alaycı bir şekilde "Olamaz!" diye sesleniyor. "Kaybetmekle nasıl yaşayacağım?"

Gülüyorum ve köşeyi dönüp banyoya giriyorum, küçük yarışımı kolayca kazanıyorum. Ve arkamı dönüp bana doğru yavaşça yürüdüğünü gördüğümde, onunla tanıştığım ilk gün hissettiğim kelebekler hala orada, tıpkı beni öpmesini umarak barın etrafında ilk kez yürüdüğümde olduğu gibi etrafta uçuşuyorlar.

Ve şimdi hayatımın geri kalanında her gün bunu deneyimleyeceğim. Herkesin bu kadar şanslı olup olmadığını merak ediyorum, onları utanmadan ve hiçbir şeyin köreltemeyeceği kadar mükemmel bir şekilde seven birini bulmak.

Öyle olduklarını sanmıyorum ve kollarını bana doladığında, bunun benim için gerçekleştiğine o kadar şükrediyorum ki.

Diğer yarımı bulduğumu. Ruh
eşimi.

Benim mutluluğum.

Aziz Nicholas'ım.

EPILOGUE

NICK

Ruelle'den "I Get To Love You" Chloe-
@author_cj.raine tarafından talep edildi

HOLLY'NİN BALAYIMIZ İÇİN BAVULUNU HAZIRLAMASINI İZLIYORUM. O Bu konuda çok gayretli, kendi kendine konuşuyor ve her şeyin eşleştiğinden ve her gün için seçenekleri olduğundan emin oluyor. Sadece bir haftalığına gidiyoruz, ancak bir aylığına taşınmaya karar versek bile orada yeterince şey olduğundan eminim.

Dürüst olmak gerekirse, ona nereye gittiğimizi söylemedim. Ona sadece ne tür bir hava beklediğini ve kaç gün için hazırlanacağını söyledim. Nereye gittiğimizi ona söylememenin bir risk olduğunu biliyordum, çünkü bu konuda endişeleri vardı. Ama bunun bir sürpriz olmasını gerçekten çok istedim.

Geçtiğimiz yıl boyunca eğlenmek için en iyi seyahat destinasyonlarımız hakkında çok konuştuk, isteklerimizin uyuşup uyuşmadığını gördük ve ne yapacağımızla oynadık

ve ne zaman gideceğimizi. Ve ne zaman konuşsak İzlanda onun bir numaralı önceliği oluyor.

Teklifime evet dedikten ve düğün tarihini belirledikten sonra seyahati planlamaya ve biletleri satın almaya başladım. İzlanda'da yapılacaklar listesindeki her şeyi ayarladım ve bunu ona söylemek için sabırsızlanıyorum. Birkaç kez ağzımdan kaçacak gibi oldu ama dilimi ısırdım ve nihayet havaalanına vardığımızda ne kadar heyecanlı görüneceğini kendime hatırlattım.

"Hazır mısın?" Bavulun fermuarını çekerken ve parmaklarıyla bir şeyler sayarak yine nefesinin altında bir şeyler mırıldanırken ona soruyorum.

O güzel gözlerini bana çevirdi ve gözleri kısıldı. Ben bu sürpriz için çok heyecanlıyken, onun asıl tepkisi sürekli benden bunu çıkarmaya çalışmak oldu.

"Bana nereye gittiğimizi söyleyecek misin?" diye soruyor.

"Havaalanı." Sanki her şey çok açılmış gibi ona bakıyorum ve o sadece gözlerini deviriyor, dudaklarında bir gülümseme beliriyor.

"Demek istediğimin bu olmadığını biliyorsun," diye inliyor. Scout onun taklit ederek yatakta yuvarlanıp rahatlamaya çalışıyor.

"Biliyorum. Ama seni kızdırmak çok eğlenceli." Ona doğru yürüyorum ve onu kollarımla sarıyorum, saçlarını öperken taze kokusu ciğerlerime doluyor. "Scout'u Henry'lere götürmemiz gerekiyor, o yüzden acele etsek iyi olur."

"İyi. Sırlarını sakla, Aziz Nicholas." "Sadece bir saat kadar sonra öğreneceksin."

Etrafindan dolanıp bavulunu alıyorum ve Scout'u peşimizden gelmesi için çağırıyorum. En iyi çocuklar gibi arabaya yükleniyor. Bu ondan bir süre ayrı kalacağımız son zaman ama yine de onu Henry'ye bıraktığım için kendimi kötü hissediyorum. Scout onu almaya geldiğimizde bize hep deliymişiz gibi baksa da.

Bir çocuğun büyükbabasının evine gitmesi gibi.

Neyse ki trafiğe çok az ve onu çabucak bırakarak rekor sürede havaalanına ulaştık. Holly ayağını zıplatıyor ve saçını döndürüyor, tüm o gergin enerjinin yapacak bir şeye ihtiyacı var.

"Holly," diye gülüyorum, bilet gişesinde sıra beklerken elini elime alıyorum. "Gerçekten bu kadar gergin misin? Harika bir yer seçeceğime dair bana hiç inancın yok mu?"

"Hayır!" Gözleri kocaman açıldı. "Hayır, beni endişelendiren bu değil. Bizim için harika bir yer seçtiğini biliyorum. Bir şey unuttuğumdan ya da gerektiği gibi toplanmadığımdan endişeleniyorum. Ya oraya varırsam

ve havanın nasıl olacağından daha fazla bilgiye mi ihtiyacım var?"

"Toplanmanı izledim," dedim ona. "İhtiyacın olan her şeyi aldığından emin oldum. Güven bana."

"Sana güveniyorum," diyor ve parmak uçlarında durarak beni yanağımdan öpüyor.

Check-in sırası bize geldi ve nereye gittiğimizi öğreneceğini düşündükçe midem bulanıyor. Bunu o kadar uzun zamandır planlıyor ve dört gözle bekliyordum ki, şimdi belki de balayımız için başka bir yeri tercih ederdi diye biraz endişelenmeye başlıyorum. Belki de bu seyahati saklayıp daha sıcak bir yere gitmemizi tercih ederdi.

Ama artık çok geç. Geri dönüş yok.

"Kimliklerinizi alabilir miyim lütfen?" diye soruyor kasanın arkasındaki bayan. Kimlikleri uzatıyoruz ve o da bilgisayarına bir şeyler yazıyor. "İzlanda yılın bu zamanı muhteşemdir," diyor ve bir de bakıyorum ki Holly şeklinde bir koala boynuma yapışmış kulağıma ciyaklıyor.

"İzlanda!" diye bağırıyor, ben dengemi sağlamaya çalışırken bacakları kalçalarımın dolanıyor. Onu sıkıca tutuyorum, gülümsemem yanaklarımı acıtıyor, bizi kontrol eden kadın sadece gülüyor.

"Sürpriz gezi, anladığım kadarıyla?" diye soruyor.

"Aylardır bunu ondan saklıyordum. Artık bunu saklamak zorunda olmamak iyi hissettiriyor." İlk valizi tartının üzerine koydum ve işini bitirmesine izin verdim.

"Sana inanamıyorum!" Holly güvenlik kuyruğuna doğru ilerlerken şöyle diyor. "Sen bir insanın isteyebileceği en iyi ortaksın. Hayalimdeki tatili planladın! Bunu benden habersiz nasıl yaptın?"

"Gerçekten hiç anlamadın mı?" Ona sordum. Tahmin edip etmediğini ya da bir şeyin ayrıntılarını veya bir ipucu kırıntısını bulmak için burnunu sokmaya çalışıp çalışmadığını merak ettiğim birkaç kez oldu.

"Asla. Scout'un onuru," diyor parmaklarını kaldırarak. "Balayımız için *bu kadar* büyük bir şey planlayacağını hiç düşünmemiştim!"

"Senin için her şeyi yaparım." Başının üstünü öptüm.

Bizim için planladığım şeylere bakmaya başladı. Ona tüm bilgileri verdim ve bir dakika içinde bir mil konuşuyor, güvenlik kuyruğunda dururken gözleri heyecanla parlıyor. Elleri hararetle sallanıyor ve yanaklarında en güzel pembe ton var.

Tanrım, çok heyecanlı. Kalbim, onun için çok doğru bir şey yapmış olmanın gururu ve yanımda duran bu kadına duyduğum saf sevginin karışımıyla patlayacakmış gibi hissediyor.

Karım.

Bunu hayatımızın sonuna kadar yapmalıyız.

Kolumu omuzlarına atıyorum ve onu gövdemin içine çekiyorum, o konuşmaya ve ne kadar heyecanlı olduğundan bahsetmeye devam ederken onu sıkıca tutuyorum. Burada sonsuza kadar böyle kalabilirim, sadece onun mutluluğunu dinleyebilirim.

Umarım hiç bitmez.

"Seni çok seviyorum," diyor ve yüzümü tutup beni dudaklarımdan sertçe öpüyor. Etrafımızdaki insanlar bize bakıyor ama umurumda bile değil.

"Ve seni seviyorum, bebeğim." Bakışlarını tutuyorum ve o gri-mavi gözleri içine çekiyorum. "Sonsuza kadar."

ACKNOWLEDGMENTS

Bu seriyi sonlandırmak çok garip hissettiriyor. Nick ve Holly beni Amazon listelerinin en tepesine taşıdı ve birden fazla kez bir numaraya fırlattı. Hayatımı değiştirdiler. Ve şimdi onlara veda etmek çok acı ve tatlı bir duygu. Her şeyin sonsuza kadar devam edemeyeceğini biliyorum, bu yüzden umabileceğimiz en iyi sonuca ulaştığını düşünüyorum.

Tüm hikaye boyunca benimle birlikte olduğunuz için teşekkür ederim. Ve kim bilir, belki gelecek yıl Noel Baba'dan bir omnibus alırsınız? Biraz daha genişletilmiş bir sonsözle?

Sanırım öğrenmek için buralarda takılmanız gerekecek!

One Love Editing'deki editörüm Sandra'ya, Cruel Ink'teki formatçım Tori'ye ve Cruel Ink'teki kapak tasarımcım Cady'ye çok teşekkür ederim. Muhteşem kapaklar, güzel iç mekanlar yaratmak ve kelimelerimi olabilecekleri en iyi hale getirmek konusunda harikaydınız. Her biriniz olmasaydınız burada olamazdım.

Nick'in sabrı ve kişiliği konusunda bana ilham kaynağı olduğu için Christopher'a teşekkür ederim. Seni akıl sağlığının en uç noktasına kadar götürüp geri getirirken bana karşı her zaman inanılmaz derecede sabırlı olduğun için teşekkür ederim.

Ve tekrar, benimle kalan ve Nick ile Holly'ye benim kadar aşık olan okuyuculara teşekkür ederim.

ABOUT THE AUTHOR

Dana Isaly karanlık romantizm, paranormal romantizm yazarıdır ve şiirle de uğraştığı bilinmektedir (üniversitedeyken bir dönemdi, onu rahat bırakın).

Orta Batı'da doğdu, İngiltere ve Kaliforniya'da yaşadı ama şimdi (istemeyerek de olsa) Alabama'da eşi ve iki pitbull'uyla birlikte O, disketli kitapların, kahvenin ve yağmurlu günlerin aşığıdır. Dana muhtemelen yazar camiasında gerçekten sabah insanı olan tek kişidir.

Çok fazla küfür ediyor, Instagram'da çok rahat ve aşkın olduğuna inanıyor.

Onu Instagram'da (@author.danaisaly) bulabilir veya Facebook grubuna (Dana's Tribe of Horny Humans) katılabilirsiniz.

OTHER WORKS

Triad Serisi

[Yara](#)

[İzleri](#)

[Yalancı](#)

[lar](#)

[Kehane](#)

[tlar](#)

Tek Gece Serisi

[Oynadığımız](#)

[Oyunlar](#)

[Avladığımız](#)

[Taşıdığımız](#)

[Yükler Sırlar](#)

Nick ve Holly Cabo'da

[Aşk Tanrısı](#)

[Tarafından](#)

Standalones

[Karanlığa Doğru](#)

[Into The Dark \(Beyaz Kapak\) Rune](#)

[Gece Geldiğinde \(Novelette\)](#)

Ön Sipariş

Bir Gece Serisi pt.4 Nick ve

Holly Serisi pt.4 Aşk Berbat

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.